

НА КРИЛАХ

БІЛОСНІЖНОГО ГОЛУБА

Схилимо наші голови.

Любий Господи, ми дякуємо Тобі цього вечора за обіцянку приходу Господа Ісуса, коли ми зустрінемося на величному зібранні, що ніколи не закінчиться, де будуть радість та пісні, коли ми хвалитимемо Тебе протягом безперервних прийдешніх століть. Ми просимо Твоїх благословінь на сьогоднішнє зібрання. Ми просимо Твоїх благословінь на цю skinію, на її колектив, на її пасторів, її співпрацівників, помічників пастора та на усіх.

² Ми просимо Тебе благословити цих, Господи, хто проїхав багато миль, щоб побувати на зібранні, поклади Свою руку ласки на них, коли вони вертатимуться до себе додому. Даруй це, Господи. Нехай ми зустрінемося ще багато разів на цьому місці, яке названо домом Божим, для поклоніння. Благослови тих, хто підключився сьогодні за допомогою телефонів, Господи. Нехай кожен, хто є неспасеним, знайде Ісуса Христа, свого Спаси, сьогодні; уздоров усіх хворих та страждених, Отче, Твій слуга прибув на місце служби, в Ім'я Ісуса. Амінь!

³ Благословить Господь кожного з вас. Такий радий бути тут цього вечора. Я якраз зайшов, коли Брат Ерні співав останній куплет своєї пісні *“На крилах голуба”*. Жодних сумнівів, чудовий вірш, чудовий, жодних сумнівів, і я—я знаю, що це дуже своєчасно. Отож, тепер, ми вельми вдячні.

⁴ І до вас усіх, хто підключився сьогодні по всій країні, якби ви лише побували тут, побачили це очікування, сподівання на обличчях людей, коли вони зібралися в цьому приміщенні сьогодні; чудовий час.

⁵ Ми хочемо подякувати Братові Джеку Моору та Сестрі Моор та Братові Ноелу, Братові Бутлеру, Братові Брауну, усім, хто перебуває у спільності тут, усій skinії, усьому колективу, за те, що знову запросили нас сюди.

⁶ Це було...дійсно...начебто як...не сказав би, що це випадковий збіг обставин, це просто була рука Божа, що виконала це. Тут є один брат, що в нього нещодавно був сон про те, як станеться оця річ, сказав, що я “стояв у білих штанах, в індіанських мокасінах”. І саме так я і був одягнений, в точності, коли я дзвонив Братові Джеку щодо цього зібрання тут, в точності (у Карсоні, Колорадо) — в індіанських мокасінах та у білих штанах фірми “Лівайс”; Брате Лео, якщо ти слухаєш, якраз через декілька хвилин в мене була зустріч з тобою. Тож ось де було покладено початок цьому зібранню — саме там.

7 Отож, це недільний вечір; я знаю, що багато кому з вас сьогодні цілу ніч добиратися додому, деякі з вас будуть їхати вранці. На мене чекають два дні на колесах. І тому ми—ми не триматимемо вас дуже довго. І я старався зробити цей вечір, як у старі часи, вечір, коли Брат Браун, та Брат Джек, та всі ми молилися за хворих роки тому, молитимемося за хворих так само, як ми робили тоді.

8 Отож, чи чуто мене там ззаду? Я все зменшую гучність цих мікрофонів, бо я захриплий.

9 І отож я хочу... Просто невеличке дещо, оцей випадок, що трапився. Ось, мені розповідали нещодавно, що один брат, мабуть, він сьогодні тут у зібранні, що тільки-но вийшов з деномінаціоналізму; приїхав до Шрівпорту, хотів почути про Послання. І він заблукав, він не знав, де він, тож він попрямував до центру міста. Він побачив групу людей, він сказав: “Це тут проповідуватиме Біллі Брангам?”

10 Той сказав: “Ні, тут проповідуватиме Біллі Грем, на—на кінострічці”.

11 Він сказав: “Ну, прошу пробачення, я—я помилився місцем”.

12 Він сказав, що він вийшов, він сказав: “Куди мені йти, Господи?” Сказав, що він пішов головною вулицею. Я не знаю, що то за вулиця, там у кінці стоїть велика церква. Техаська вулиця. І на церкві був великий білий хрест. Сказав, що Господь промовив до нього, сказав: “Просто йди далі”. Сказав... коли він дістався туди, там було... Сказав: “Що ж, мабуть, ось воно, те місце, навколо стоїть багато машин”. І сказав: “З церкви виходили наречена та наречений”. То був останній вечір, там проводилася шлюбна церемонія, я бачив, як вони виходили. Господь сказав: “Тепер, ось що це таке. Ти виходиш з деномінаціоналізму, щоб увійти у Наречену, щоб піти з Нареченим”. Розумієте? Розумієте?

13 Я звернув увагу своєї жінки, йшли вулицею, як місяць та зірка висіли якраз над тим хрестом, коли ми зайшли туди. Я думаю, я просто звертаю увагу на такі-от дрібниці, що є начебто як вітанням моїм переконанням в Бозі та моєму служінню.

14 Я розмірковував сьогодні ввечері, у Тусоні, сталося так, що Віктор Ле Ду, він був отим французом... він чистокровний француз. Я думаю, я розповідав вам якимось, що коли я закінчив промову, старався відділити деномінаціоналізм від справжнього Християнства... І один чоловік видав мені... така начебто як різка розмова на цю тему, з однієї відомої деномінаційної п'ятидесятницької церкви.

15 І ось, Денні Генрі, мені здається, він є двоюрідним братом якоїсь кінозірки, і він був баптистом; і він вибіг до платформи, та просто обхопив мене своїми руками, та сказав: “Брате Брангаме, я сподіваюся, це не прозвучить як блюзнірство, але це могло б бути 23-м розділом Об'явлення”. І коли він став говорити щось іще, він почав говорити мовами.

16 І оцей, три французи. . .Одна французенка (рослава, дебела жінка, смаглява, з Луїзіани, вона, можливо, сьогодні тут) написала на аркуші паперу, що він сказав. Потім, Віктор Ле Ду, служитель, написав те саме; і вони порівнювали записки, тобто, збиралися порівняти. Один світловолосий чоловік (начебто як блондин), що стояв далеко ззаду, притиснутий до стіни, підійшов, хотів подивитися ті записки. Він був перекладачем з французької при ООН. І всі три записи були однакові.

17 І Там було сказано ось що:

Через те, що ти обрав цей важчий шлях. . .Ти обрав його, ти вибрав. . .обрав його за власним обранням. (певна річ, ми знаємо це, Мойсей мусив був зробити вибір)

(сказав) Це точний та правильний шлях, бо це МІЙ ШЛЯХ.

І яке—яке славетне рішення ти прийняв! . . .(сказав). . .Через це, значний уділ Небес чекає на тебе.

І воно самé в собі є тим, що вчинить та здійснить грандіозну перемогу в Любові Божественній.

18 Усі три були однакові. Я думав, вона була в мене у моїй Біблії сьогодні, (я подивився туди, але її там нема), її оригінал.

19 Денні Генрі не знає. . .як і я сам, він навряд чи знає правильну англійську, не кажучи вже про французьку. Якщо ви помітите там, у ній, як і звичайно у французькій мові, дієслово стоїть перед прислівником. І переклад усіх трьох був в точності однаковий.

20 Денні Генрі, якийсь час тому, він робить. . .Можливо, Денні слухає цього вечора. Віктор Ле Ду, мабуть, теж, бо, як я розумію, він у Тусоні. І ви, хто в Тусоні у церкві, у скинії, у скинії Тусона, де пастором Брат Грін; Брат Віктор Ле Ду, як я розумію, проводить наметові зібрання якраз у кінці Парк Авеню, там, де вона переходить у 80-те шосе, як їхати у цьому напрямку. І якщо ви будете там завтра увечері або наступного вечора, скільки він там буде, сходіть послухайте його; і Денні, можливо, з ним. І, можливо, вони цього вечора слухають зі скинії, я не знаю.

21 Денні їздив до Єрусалиму якраз після цього, і сказав, що він лежав там у гробниці на плиті. . .на кам'яній плиті, де лежав Ісус, тіло, якраз перед Його воскресінням. І сказав, що раптом я прийшов йому на пам'ять; і сказав, що він вибіг, почав плакати, і він вийшов назовні. І його було скеровано. . .Він робить різні сувеніри з каменю; вирізає по каменю, я маю на увазі. Сказав, що пішов туди, де, як кажуть, стояв хрест, і він просто відколупав. . .відбив невеличкий камінець приблизно як. . .о-о, в квадратний дойм чи шось таке; поклав його собі у кишеню, і вельми був радий, що привезе це додому.

22 Коли він привіз, щось сказало йому: “Зроби з цього пару запонок для Брата Брангама”. Тож він поклав його у кислоту, і колір змінився зі звичайного каменя кольору вапняка на геліотроп. І він зробив запонки.

23 І коли він дав їх мені, він і не помітив був цього, але точно посередині обох запонок пролягла ота пряма вузька смужечка. Сьогодні я їх вдяг, буду молитися за хворих. Розумієте, геліотропний колір, немовби як тече кров; і пряма вузька ниточка просто посередині. В точності як сказало його пророцтво — “прямий та вузький шлях”; розумієте, в пророцтві. Я показав це йому.

24 Денні, якщо ти слухаєш, ти чи Брат Ле Ду, хтось із вас; сьогодні буде старомодний вечір, коли ми молитимемося за хворих. Я радий іти цією прямою вузькою стежкою, стежкою Євангелії, стежкою Слова, з нашим Господом Ісусом Христом.

25 Благословить Бог вас усіх. Отож, з вами так хороше говорити, я просто говоритиму довго, і я протримаю вас тут аж надто довго. Біллі сказав, що є від трьохсот до чотирьохсот людей, за яких треба помолитися, тож мені доведеться просто поквартитися з нашою проповіддю, наскільки це можливо, і потім будемо молитися за хворих.

26 Отож, до тих, хто в Арізоні, в наступну суботу ввечері ми будемо в (ніяк не можу пригадати назву того міста) в Юмі, Арізона, на урочистому обіді. А потім, у Каліфорнії, ми одразу ж поїдемо туди, щоб бути там у неділю вранці, до Лос-Анжелесу та до тих місць, про які було оголошено раніше, що будемо там.

27 Цього вечора, я хочу взяти один текст з Писання.

28 Між іншим, я сьогодні сидів у кав'ярні, у кав'ярні Моррісона; Брат Джек, його дружина, я та моя дружина. Ми пішли до кав'ярні Моррісона, щоб трошки посидіти разом, ми ще нікуди не ходили, жінки іще не бачилися ні разу. Там до мене підійшов один хлопчина, його прізвище Грін, він батько Брата Перрі Гріна. І він сказав: “Пам'ятаєш, Брате Брангаме, одного вечора ти говорив про ‘приколку’”. Насправді це... Як це називається? Заціпка. Він сказав: “Ти говорив про ‘приколку’, — сказав, — я дістав тобі ‘приколку’”. Він дав її мені.

29 Отож, ця “приколка”, жіночки, вона не підходить для кіс. “Приколка”, — він сказав—сказав, що він користується нею вже не один рік, щоб сколювати нею сторінки Біблії. Тож він сказав: “Я дам тобі справжню ‘приколку’”. Тож, Брате Грін, якщо ти десь тут, чи слухаєш, ця “приколка” просто чудова, тримає як треба.

30 Тепер, ми хочемо одразу ж заглибитися у писця Писання. І я хочу, щоб ви звернулися разом зі мною до Псалма 55, і потім, також, Матвія 3. І моя тема сьогодні — це головна думка пісні Брата Ерні — “*На крилах білосніжного голуба*”. Отож, я не зможу

торкнутися усіх нотаток та місць Писання, що є в мене тут, тому що я просто немовби як промину деякі з них, тому що я обіцяв проповідь.

³¹ Як Господь зволить, для Юми в наступну суботу ввечері я хочу проповідувати про: *Умови для Схоплення*, якщо Господь зволить.

³² У Псалмі 53... Прошу пробачення, Псалом 55.

Вислухай... (Прошу пробачення? 55, так, панове.)

Вислухай, Боже, молитву мою... від благання мого не ховайся.

Прислухайся до мене та подай мені відповідь, я блукаю у смутку своїм та стогну

Від крику ворожого, від утисків грішного, бо гріх накидають на мене вони і в гніві мене переслідують.

Тремтить моє серце в мені і страх смертельний напав на мене.

Безстрашність та тремтіння на мене найшли і тривога мене обгорнула.

І я сказав: Коли б я мав крила, немов та голубка, то я полетів би й спочив.

Отож, помандрував би я далеко, осівся б у пустелі. Села. (Села означає "Аміль").

³³ Давид, любитель пустельних місць, коли його щось гнітило, і люди не вірили йому, і вороги напосідали на нього, він казав: "Якби я мав крила голубки, я полетів би у пустелю та й залишився б там". Як часто бувало таке, що я думав те саме! Якби мені можна було зняти свою рушницю зі стіни, свого рюкзака, податися до пустельних місць і ніколи не повертатися. Я питався в Господа, чи доживу я до того дня, коли... я не хочу ніякого похоронного служіння, я казав: "Якби мені можна було просто податися кудись до лісів, поставити стареньку 'блондинку' під деревом..."

³⁴ Це моя рушниця, прошу пробачення, я—я—я кажу це, бо моя дружина сидить тут. Ви знаєте, та рушниця, яку один Брат дав мені роки тому, я вбив з неї п'ятдесят п'ять голів дичини, без жодного промаху, деяких з них з відстані сімсот-вісімсот ярдів. Я називаю її "блондинкою", бо моя дружина брюнетка, тож вона каже, що я думаю більше про рушницю, ніж про неї. Але...

³⁵ Тож, я—я б хотів поставити її під деревом та сказати: "Господи, нехай Йосип знайде її колись". Я б хотів узяти крила голубки та відлетіти.

³⁶ Але точно як одного разу там у горах, спостерігав за орлом та бачив, як він відлітає (ви пам'ятаєте мою розповідь про це), я сказав: "Добре бути тут, Господи; подібно як сказав Петро — 'можна було б зробити нам три намети'. Але внизу біля підніжжя гори чекають

хворі та стражденні, чекають помираючі та ті, хто заблукали”. Тож давайте робити те, що в наших силах, поки ще день, і одного дня з’явиться. . . зійдуть крила білого Орла, Він віднесе нас.

37 Тепер, у Матвія 3:16, я хотів би прочитати 16 та 17.

І, охристившись, Ісус зараз же вийшов з води. І ось, розкрилося Йому небо, і побачив він Духа Божого, що спускався, немов голуб, та сховався на Нього.

І ось, голос почувся з неба: Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав. (Іншими словами — “що в Ньому Мені любо перебувати”.)

38 Тепер ми хочемо поговорити декілька хвилин про цього птаха. Голуб завжди був одним з моїх найулюбленіших птахів. І, думаючи про голуба, насправді горлиця — це. . . і домашній голуб — це одне й те саме. Домашній голуб — це свійська горлиця. Вони обидва з одного сімейства. Я дивився про них, і вони з одного сімейства. Горлиця і домашній голуб — вони обидва з одного сімейства. Ці птахи знамениті своїми поведками.

39 Я проповідував тут, щось декілька років тому, на одному наметовому зібранні тут з Братом Моором, про: *Агнець та Голуб*. Я думаю, ви всі пам’ятаєте це; і про те, як голуб — це найчистіший птах з усіх існуючих, а ягня — це найлагідніша тварина з усіх існуючих. Вони обидва є жертвними птахом та твариною.

40 Наскільки чудово це зображено тут у прообразах, Ісус як Ягня, а Бог як Голуб. І голуб не зійшов би на вовка, в нього не та натура. Він не зійшов би на собаку, в нього не та натура. Це повинно було бути ягня; дві сутності повинні були бути однаковими. І отак має бути і з нами — наші сутності мають перемінитися з рикаючого грішника на лагідність ягняти.

41 І чи помітили ви, Голуб вів Агнця? І, зверніть увагу, Агнець відмовився від усього, що Йому належало, на користь Голуба. І дивіться, куди Голуб привів Його — на розп’яття за гріхи нас усіх.

42 Отож, Голуб. . . Бог захотів представити Свого Сина, Він представився найчистішою та найлагіднішою твариною на землі, з тих, що живуть на землі; а коли Бог представив Себе в небесах — це було через найлагіднішого та найчистішого птаха, що є в небесах — через голуба.

43 Отож, голуби відрізняються, їх існує багато різних видів. Звичайно наша горлиця — це сіренька пташка. А потім є скорботний голуб, і, потім, є вечірній голуб. Є також так званий сонорійський голуб, що водиться у нас вдома, це маленька сіра пташка; така зовсім невеличка, з червоними смужечками на крилах. Існує багато різних видів голубів, і вони відрізняються за кольором. І так само серед домашніх голубів.

44 Отож, голуб — це дуже незвично сконструйований голуб, бо він за своїми поведками такий, що не може їсти нічого нечистого; він просто не може, бо він не створений для цього.

45 Отож, я завжди говорив про голуба як про символ Бога, а про ворону як про символ лицеміра. Ворона може сісти на старий мертвий труп та їсти цілий день, та полетіти на поле, та їсти пшеницю разом з голубом. Але голуб може спокійно їсти пшеницю, але він не зможе їсти мертвечину. Розумієте? Він просто не зможе цього робити, він не зможе її перетравити. І я думав, чому він не може; вони обидва крилаті, обидва птахи. Але чому? Вони так сконструйовані.

46 І отак воно є з правдивим Християнином. Якийсь... просто деномінаційний Християнин зможе їсти все що завгодно, але істинний, народжений згори Християнин не зможе вбирати те, що від цього світу. Він сконструйований по-іншому.

47 Я дізнався, що в голуба зовсім нема жовчі. В голуба нема жовчі, бо вона йому не потрібна.

48 І отак воно є з Християнином, йому не потрібно ніякої гіркоти, розумієте, бо він може їсти тільки ту поживу, що від Бога. А для неї не потрібно гіркоти, щоб перетравити її; потрібна любов, розумієте, тож він... щоб засвоїти цю поживу. Гіркота — “О-о, — кажуть вони, — ну...” — в них із Цим розходження. Але любов завжди прийме Оце ось — Слово Бога.

49 Отож, в нього нема жовчі, тож тому він не зміг би... це просто не по його — з’їсти що-небудь недоброякісне. А якщо він з’їсть — це вб’є його. Але йому до цього боятися, він не стане їсти такого (єге ж), бо в нього нема до цього апетиту.

50 І отак воно є зі справжнім Християнином. Чи знали ви, що справжньому Християнину навіть і не зараховується жодного гріха? Давид сказав: “Блаженна та людина, якій Бог не зарахує гріха”. Коли тебе омито Кров’ю Агнця (не тоді, коли ти робиш вигляд, що віриш, але по-справжньому — Кров’ю Агнця), Бог не зараховує тобі нічого з того, що було вчинено, бо ти під Кров’ю, і Він не бачить цього. Там знаходиться жертва Крові; єдине, як Він бачить тебе — це так, як Він бачив тебе ще перш ніж було закладено цей світ, коли Він записав твоє ім’я в Книгу Життя Агнця. Це все, на що Він може дивитися, бо тебе було відкуплено від усього, що було вчинено колись, тебе омити в Крові Агнця. І тому в тобі нема жодної гіркоти, жодних нечистих звичок, тому що Кров Агнця виконала це; і Бог не може зарахувати тобі гріха після того, як твоє приношення за гріх лежить там, чекає на тебе.

51 “Що ж, — скажеш ти, — в такому разі це дає мені чималий простір, Брате Брангаме, я можу робити все що захочу”. Я завжди роблю так; завжди. Та коли людина справді бачить, що Ісус вчинив для неї, і повертається і робить щось таке, що суперечить Йому, це виявляє, що вона так і не прийняла Христа.

52 Моя жіночка сидить отам ззаду. Вона на десять років молодша за мене, а така ж сива, як і я. Причина — бо вона стоїть між мною та—та зовнішнім світом. Якби я їхав за кордон, і я... Хороша це була б родина, щоб жити в ній, якби я збирав усю

свою родину та казав: “Слухай-но сюди, міссіс Брангам, хочу, щоб ти усвідомила, що ти міссіс Вілліам Брангам. Щоб ніяких інших чоловіків не було в тебе, поки мене не буде. Не строй очки нікому з інших чоловіків”, — і все тому подібне. — “І щоб ніяких загравань мені. Якщо ж почнеш таке робити, я, коли я приїду, я з тобою розлучуся”.

53 А вона б повернулася та сказала: “А тепер, благовірний мій, я хочу теж сказати тобі дещо. Дивись не гуляй ні з якими жінками, поки будеш їздити. Не роби *цього* чи *того*. Якщо ж вчиниш що-небудь, то, коли повернешся додому, можеш вважати себе розлученим”.

54 Отож, оце така була б любляча родина? Розумієте? Ні! Якщо я насправді кохаю її. . . Хоч я й вірю, що якби я зробив помилку та послизнувся та вчинив що-небудь неправильно, я вірю, що вона пробачила б це мені, бо вона кохає мене. А якби вона щось зробила, я вірю, я пробачив би їй це; авжеж, бо я кохаю її. Але якщо я кохаю її отак, поки я отак її кохаю, їй нічого боятися. Хоч вона й пробачила б мені, я нізачо не завдав би їй болю. Я—я—я почувався б наостаннішим паскудником, я не міг би дочекатися тієї хвилини, коли я признаюся їй у тому, що я вчинив, бо я кохаю її. Що ж, це. . . Якщо я люблю її такою-от любов'ю *філео*, наскільки ж сильнішою буде моя любов *агапао* до Ісуса Христа?

55 Хоч я й міг би випалити цигарку, я ніколи в житті не палив; але, якби я випалив, Він, можливо, пробачив би мені це, я вірю, Він пробачив би. Якби я випив, я ніколи в житті не пив, але, я вірю, Він пробачив би це мені. І я люблю Його надто сильно (Боже, допоможи мені), я не хочу робити нічого такого; розумієте, бо я люблю Його. Оця вся дурниця відійшла від мене, бо коли Він перемінив мене з ворони на голуба, це створило різницю, мої апетити та все інше залишило мене; і тоді гріх не зараховується мені, бо в мене нема наміру робити цього, цього нема у мені — робити це.

56 Отож, іще одна визначна річ у цьому голубі. Він дивний птах. Чи бачили ви коли-небудь, як усі птахи. . .

57 Одна з моїх улюблених пташок — це малинівка. Отож, ви, хлопці, не стріляйте у моїх малинівок, отак от, тому що я не хочу, щоб ви робили це. Моя малинівка, ви знаєте, як у неї з'явилася червона грудка? Знаєте, одного дня на хресті вмирав Чоловік, ніхто не хотів Йому допомогти, Бог покинув цього Чоловіка, і Він помирав. Руки в Нього були прибиті цвяхами, Його ноги та Його бік кровоточили, вінець в Нього на голові та терня, кров заливала Йому обличчя. І там пролітала одна пташечка, невеличка коричнева пташечка. І вона поглянула на це, була. . . їй це здалося найстрашнішим з того, що їй доводилося бачити. І вона знала, що вона всього лише маленька пташечка, але вона поглянула на ті здоровенні безжальні римські цвяхи, увігнані в Його руку, і вона підлітала і своїм дзьобиком намагалася витягти їх. Вся її грудка

обмилася кров'ю, і відтоді вона червона. Я хочу, щоб мої груди теж були покриті Його Кров'ю, як щитом, виявляючи мої права на Це, коли я піду до Нього. Я люблю малинівок.

⁵⁸ Але, знаєте, малинівкам потрібно митися; але, знаєте, голубові — не потрібно; ні. В нього всередині є якась змазка, що змазує його та береже його чистим зсередини. Ви знаєте це? В голуба! Голуб сам себе змазує. Чи доводилося вам коли-небудь брати його до рук, відчувати той запах на ньому, домашнього голуба чи когонебудь? Це та змазка, що виділяється в нього зсередини. В його тілі створено таку змашувальну залозу, що постійно підтримує чистоту його пір'ячка, бо він чиститься зсередини назовні. Це так. Отакий він дивний птах.

⁵⁹ Отож, я знаю, що на них тут можна полювати, я думаю, в Луїзіані. Не робіть цього! О-о, я не зміг би такого вчинити. Я думаю, якби я був голодний, це було б нормально, але я—я просто не зміг би натиснути на гачок, якби мені довелося стріляти в якогось.

⁶⁰ Є... З голубом пов'язана одна важлива і дивна річ у нашій родині. Одного дня, коли моя бабуса... Сама вона була звідси з Кентуккі, з резервації племені черокі. Вона помирала, жіночка, і вона була... В них було... Я думаю, це називається золотуха чи щось таке, вона помирала. І дідусь став на коліна біля ліжка; а мама, тітонька Бірті, тітонька Гаулі та всі інші стали на коліна навколо ліжка; дядько Чарлі (малий чотирирічний хлопчик), ще зовсім малий; мама, найстарша, їй тоді було десь дванадцять років. А вона причесала свої чорні коси, на ліжку, і вона почала співати: "Вічна Скеле, розколота за мене, дай сховатися в Тобі", — коли вона помирала. Дідусь в той час не був Християнином. Я охрестив його у вісімдесятисемирічному віці, в Ім'я Ісуса Христа, біля гірля ріки, там, де з'явився Ангол Господній.

⁶¹ Та поки вона співала цю пісню, тримаючи свої німі руки піднятими вгору, у двері залетів голуб; облетів, сів на бильце ліжка, почав воркувати. Бог прийняв її душу.

⁶² Я літав до Лондону, до Англії з Братом Джеком та з Братом Гордоном Ліндсеєм, і туди привозили одну жінку на ім'я Флоренс Найтінгейл (вона, як кажуть, доводиться правнучкою чи кимось іще покійній Флоренс Найтінгейл), що написала мені багато листів. Вона була аж у Південній Африці, помирала від раку. І в неї була фотографія; ви бачили її у книзі. Я ще ні разу в житті не бачив отакого смертного. Брат Джек, я думаю, був зі мною того дня. Ми увійшли до будинку, де жив служитель, до пасторського будиночку, якраз за церквою, куди її привезли.

⁶³ Коли ми ще були на... коли літак прибув, нас вікликали, а вона тоді була у кареті швидкої допомоги; її доставили літаком аж з—з Південної Африки, знала, що я якраз їду до Англії. Служитель забрав її до пасторського будиночку, тож ми поїхали туди, щоб помолитися за неї.

64 Я бачив немало хворих людей, але її рученята були, здавалося, не більше ніж у дюйм завширшки, було видно, де з'єднуються кістки в неї—в неї на черепі. І вона...її кінцівки отут ось на стегнах були *отакі* ось, не більше, десь два дюйми завширшки, самі кістки. І в неї не вистачало сил підняти руку, вона була надто слаба, щоб підняти руку. І вона намагалася щось сказати, а я не міг її зрозуміти. І коли я нарешті спромігся почути, мені здається, через медсестру, вона сказала: “Брате Брангаме, помоліться, щоб Бог дав мені померти”. Вона не могла...не хотіла жити. І, я помітив, сльози котилися в неї по обличчю, по тих кістках. Звідки в неї бралася волога, щоб плакати, я не знаю; бо її вени були зовсім слабкі, і вона була у жахливому стані. Приїхавши, щоб помолитися за хвору, я не міг молитися за те, щоб вона померла. Але, здавалося, вона просто не може померти, вона якось дихала далі.

65 Я схилив коліна разом з вашим пастором у тій кімнаті, щоб помолитися. І коли я став на коліна, щоб помолитися, прилетів голубок, сів біля вікна; почав воркувати. Коли я скінчив молитву, мені здалося, там десь був ручний голуб. Туман надворі, як і є воно в Англії, там на Британських островах. І цей голубок перестав воркувати та полетів собі. Я підійшов, та поклав на неї руки, та прикликав Ім'я Господнє. І ця жінка сьогодні — здорова, сильна рослава жінка, на крилах Голуба.

66 Він підтримує свою чистоту зсередини. Отак робить і Християнин, він очищається зсередини. Це не дає злобі...Йому не потрібно ніякої жовчі, щоб перетравлювати що-небудь, бо він не їсть такого. Розумієте? Він чиститься зсередини назовні.

67 Отож, ми помічаємо, що цей птах...В мене тут записано багато чого, але годинник невпинно рухається вперед. Цього птаха також застосовували у Старому Заповіті для жертвоприношення, на покриття та на очищення. Давайте-но звернемося до цього тут у Бутті 15:9. Давайте-но поміркуємо над цим віршем всього хвилинку. Отож, Авраам був...питався в Бога тут, як Він вчинить це. І Бог шле у відповідь Своє Слово Авраамові, і Він чинить це дивним способом. Почнемо десь з...Давайте почнемо з 1-го вірша, я не люблю з цим поспішати.

Після цих подій було таке слово Господа до Авраама у видінні... (Бачите, Авраам був пророком, тож він бачив видіння)... Не бійся, Аврааме, Я твій щит і...вельми велика нагорода. (Єгова-Ніссі, бачите.)

Авраам же відповів: Вла-...відповідь: Владико Боже... (Зверніть увагу, велика літера “В” — “Владико Боже”. Елогім! Бачите?)....Владико Боже...(у видінні)...що Ти даси мені, коли я бездітний ходжу, і господарем дому мого є Елієзер з Дамаску?

І сказав Аврам: Ось, Ти не дав потомства мені, і народжений у моєму домі є моїм спадкоємцем.

І ось, слово Господа було до нього таке: Не він буде спадкоємцем тобі. . .

Вже дав був йому обіцянку, ви знаєте. Не. . .Бачите, в той момент Авраам зовсім був би ослабів, але обіцянка є безумовною; заповіт безумовний.

. . .але той, хто вийде з твоїх стегон — він буде спадкоємцем тобі. (А йому вже сто років.)

І вивів Він його надвір і мовив: Глянь же на небо та злічи зорі, коли зможеш їх злічити. І до нього прорік: Таким буде потомство твоє. (Бездітний чоловік, і вже у сторічному віці.)

І повірив він Господеві, і йому це зарахувалося у праведність.

І промовив Він до нього: Я Господь, що вивів тебе з Уру, від халдеїв, щоб дати тобі землю цю, щоб ти став спадкоємцем її.

І сказав він Йому: Вл-. . .Владико. . .тобто, Владико. . .з чого я довідаюся, що буду спадкоємцем її?

68 А тепер послухайте оце ось.

І сказав Він йому: Візьми Мені трирічну ялівку, і трирічну козу. . .(дивіться—но за цими трійками — “трирічну”). . .і трирічного барана, та горлицю, та голубеня. (Обидва з одного роду, обидва такі самі. Розумієте, це застосовувалося у жертвоприношенні, де він виявляв Ісуса у прообразах.)

69 Заповіт укладався. . .Ви знаєте, як він порозтинав їх, і як оце. . .

70 Тобто, за старих часів, коли брали. . .укладали заповіт, то брали та укладали угоду, записували її. І вбивали тварину, ставали між її частинами; розривали заповіт надвоє, один брав одну частину. . .

71 Подібно як робили раніше у китайських пральнях. Китаєць тут, він не вмів писати англійською, тож він писав там, та розривав аркуш паперу, та давав тобі одну частину. І ви—ви пам’ятаєте китайські пральні, коли раніше там робили так. І ти. . .їхні—їхні дві частини повинні були точно зійтися, щоб забрати свою одіж. Розумієте, ти не зміг би його обдурити, бо в нього є інший клаптик. Ти міг би перемалювати своє ім’я, але ти не зможеш наново розірвати той аркуш паперу. Розумієте? Тож, в нього був. . .це мав бути той самий аркуш паперу.

72 Тож отак вони робили це в східні часи, задовго. . .тобто, у східних країнах у давнину. Вбивали тварину, ставали між її частинами, розривали козячу шкуру, один брав одну. . .І коли заповіт було затверджено, вони прикладали ці частини одну до одної, і вони повинні були співпасти ідеально точно.

73 Отож, що Бог виявляє йому тут — це ось що, щодо цих жертв, говориться про Христа; як Бог привів Ісуса на Голгофу, та розірвав Його надвоє, та прийняв те тіло туди в Небо, та зіслав на нас Духа, що той самий Дух, що був на Ньому, має бути на тобі, щоб співпало з Тілом, щоб бути Нареченою при завершенні часу. Розумієте? Розумієте? Це так. Розумієте? Не буде деномінацією, тепер. Це буде Словом — тим, чим був Він. Розумієте?

74 Але подібно як оте Слово повинно прийти до Слова, подібно як клітинка у людській істоті. Ви знаєте, коли твоє—твоє тіло формується, не буває так, що в ньому одна клітинка від людини, наступна від собаки, а наступна від свині. Ох, ні, ні. Воно повністю складене з людських клітин. Отак воно є й з Тілом Христа — Слово Бога *повністю*. Не просто частина Його, якась традиція, додана до Нього; ні, Воно *повністю* є Тілом Христовим.

75 Отож, ми бачимо тут, що він використав горлицю та голубеня, бо вони з одного сімейства. Отож, ви завжди. . .

76 Тож зауважте, (я просто звернуся до пари цих місць Писання) Левит 12, і 6-й вірш. Ми знаходимо тут про порядок очищення жінки; якщо в жінки народжувалася дитина, вона повинна була чекати. Якщо то був хлопчик, їй потрібно було чекати тридцять три дні, перш ніж вона могла увійти до зібрання з голубами, на очищення. Якщо в неї народжувалася дівчинка, їй потрібно було чекати дев'яносто шість днів, перш ніж вона могла увійти до зібрання.

77 І ось, ми знаходимо тут, 6-й вірш.

А по виповненні днів очищення її за сина чи за дочку принесе вона одnorічне ягня на цілопалення та голубеня чи горлицю на жертву за гріх, до входу шкіни зібрання, до священика.

78 Бачите, вона ще не могла увійти, бо її дні ще не скінчилися, але вона може віддати це священикові при дверях, як своє приношення. Бачите, горлицю чи голубеня. Вони обидва з одного сімейства.

79 Отож, його—отож, його застосовували на викуплення, у викупленні за гріх, одного голуба. Тобто, від прокази, котра є прообразом гріха, приносили двох голубів: одному знімали голову, перевертали та виточували кров на іншого; і потім цього іншого голуба відпускали. І коли той голуб літав, він омочав землю кров'ю своєї пари, і ця кров кликала до Бога: “Свят! Свят! Свят Господь Бог!”

80 Хіба ви не бачите помираючу пару — Ісуса Христа? Його було вбито, і нас було покроплено, щоб нам іти вільними, вигукуючи: “Свят! Свят! Свят! для Господа”. Які чудові прообрази. Якби мені тільки побільше голосу.

81 Тепер виражає у прообразах величного Святого Духа, як ми тільки-но прочитали у Об'явленні 3:16; був застосований Богом для знаків, цей голуб.

⁸² Ноеві було дано певний знак, як брат співав про це якраз. Бог був розсерджений, і ніщо не могло спинити Його гнів, бо Він сказав: “Дня, якого ти скуштуєш від нього — того дня ти помреш”. А Ной знайшов благодать перед Богом та збудував ковчег за конструкцією. . . інструкціями, точніше, які Він дав йому. І він втримався на поверхні води.

⁸³ Можу собі уявити його. . . що відбувалося в ті дні, коли казали: “Цей дідуган там на пагорбі, старий фанатик, будує ковчег, каже, що ‘підє дош’, а дощу не було ще ніколи”. Але це. . .

⁸⁴ Ной сказав: “Дощ підє, все одно”.

⁸⁵ І потім, я знаю той день, коли він увійшов туди, я думаю, що. . . не можу пригадати, якого дня то було, я вважаю, сімнадцятого травня. Ной увійшов до ковчегу, і Бог зачинив двері.

⁸⁶ І стали насуватися хмари, почали йти дощі, каналізаційні труби почали переповнюватися, джерела безодні прорвалися, усі струмки вивергнули свою воду. Врешті-решт, люди сховалися у будинки, позалізали нагору. А ковчег стояв на тому ж місці там, так само.

⁸⁷ За якийсь час, коли вода вже підступила до нього, він став підніматися все вище й вище. Люди стукали у двері та гукали, але це нічого—нічого не дало, Ной не міг відкрити двері. Бог зачинив їх, і тільки один Бог міг відкрити їх.

⁸⁸ Отак і в нашому Ковчезі, в Ісусі Христі; Бог відчинив для нас двері на Голгофі, Він зачинить їх, так само певно, як і те, що Він відчинив їх.

⁸⁹ І він все плив і плив по воді, може, на висоті в цілу милю над поверхнею землі, коли земля відхилялася від траєкторії. . . від. . . від своєї звичайної орбіти. І його все крутило й крутило, і колоди, і дерева, вище гір та всього іншого, кидало сорок днів і ночей.

⁹⁰ І коли вітри почали вшухати. . .

⁹¹ Божий гнів страшний. Його любов чиста та Божественна; і Його гнів так само Божественний—так само Божественний, як і Його любов, тому що Він мусить навести суд, бо Він є суддя. Він є законодавець, а закон без кари — це не закон. Тож в законі має бути певна кара. А переступити Божий закон, тоді ти маєш понести заплату.

⁹² І ось, ми помічаємо, що після того, як Ной поплавав там, безперечно, мучився морською хворобою від усього того реву та кидання, і як гнів Божий ламав і трошив, і крики, і все інше. Потім почало затихати, нічого не відбувалося. Проходили дні, нічого не відбувалося. Мабуть, їжа для тварин та для всіх інших закінчувалася, нічого не відбувалося. Тож він думав: “Цікаво. . . Мені не можна визирнути”.

⁹³ Ковчегу було так сконструйовано (коли ти опинявся там), в нього було одне—єдине віконечко — на самому даху. Не можна

було дивитися по боках, не можна було дивитися нікуди, тільки точно вгору. І отак воно є з Ковчегом, з Ісусом Христом. Тобі не можна дивитися на того, хто поруч з тобою, тобі не можна дивитися ні на що, крім як на Христа, коли ти у Ковчезі, бо двері є лише тільки одні, і Він є тими Дверима, про які ми говорили цього ранку. Ти маєш тримати свої очі піднятими вгору — “Бо той, хто береться за плуг і хоча б навіть кине погляд назад, недостойний того, щоб орати”.

94 Отож, як у цьому ковчезі. . . І він бачив світло, і, можливо, сонячне світло, але йому було цікаво, де він. Ковчег все ще плив, він чув, як хвилі вдаряються об борти, але він знав, що минуло чимало днів, напевно, рівень води зменшувався до того часу. Тож він пішов та взяв птаха, якому не можна було довіряти, підступного, і він випробував його, і він відправив його. То була ворона, і та ворона так і не повернулася, бо вона знайшла утіху там, поза Божим ковчегом. Вона літала від одного мертвого тіла до іншого, поїдаючи трупи та мертвечину, що плавало по воді; і вона була цілком вдоволена.

95 Тож після декількох днів він спробував ще раз, бо він знав. . . Він не хотів виходити під гнів Божий. Тож він випустив голуба. І цей голуб був за натурою зовсім інший, ніж. . . Він був не стерв'ятником і він не живився падлом, він може їсти тільки те, що є чисте, незіпсоване. А він був такий вдоволений, бо він не зміг знайти нічого, куди міг би опертися своїми ніжками, він повернувся назад до ковчегу. Ной сказав: “Що ж, вода ще не зійшла”.

96 Потім він переcheкав іще декілька днів, і він вислав знову; скажімо, з отакою його молитвою — “О Боже, чи заспокоїлася Твоя лють? Чи—чи—чи проминув Твій гнів, Господи? Чи скінчилося все це?” І він сказав: “Отож, якщо я вишлю його цього разу, може, він залишиться десь там, якщо води потопу зійшли, може, він залишиться”. Але він вислав його з молитвою, і тоді, коли він полетів туди, керований Богом, він зірвав падубний листочок з дерева, та прилетів назад, та знову постукав у віконечко.

97 Бог застосував голуба як знак. Він прилетів назад зі словами, що “потоп минувся”, і тоді Бог відкрив двері, і вони вийшли назовні. Це Буття 8:8.

98 Також застосовано у Матвія 3:16, знову, коли Божий гнів був на землі. І не можна було ніяк, глуха ніч, опівночі, церкви все настільки перекутили, що ніяк не було вибратися з цього. І там було фальшивих вчителів, з'являлися всілякі речі, з'являлися всілякі визнання, але Бог знову застосував голуба. Він вполював Його, Він так вполював Свого Сина Ісуса, що Він ототожнив Його.

99 Отож, вони не могли повірити, що ця дитина, що народилася там у тій стайні, в яслах на сні. . . ще до того, як його батько та мати, що вважалися такими, взяли шлюб. Вони не могли уявити, як Бог застосовує що-небудь подібне. Тож Він повинен був

позначити Себе перед цим світом; і того дня там на річці, коли Він прийшов туди, щоб довести Себе як Божий Шедевр (те, про що я говорив сьогодні вранці)...Коли Він виявив послух, зайшов до води...

¹⁰⁰ Отож, якщо ви звернете увагу там, там є важливий урок. Іван був найвеличнішим мужем на землі, на той час. Ісус сказав: “Серед народжених жінками не було такого визначного, як він”, — до того часу. І він був пророком. Ви вірите цьому? Тепер, пам’ятайте, якщо Слово Бога прийде до чого-небудь на цій землі — це буде пророк. Такий був Божий путь, завжди. Чи вірите ви, що Ісус був Словом, проявленим у тілі? Тому існує тільки один спосіб, як Він може прийти, щоб бути представленим; не через священників.

¹⁰¹ Він не підходив і не казав: “Кайяфо, ти представиш Мене?” Якби Він вчинив так, Він зробив би таку саму помилку, яку зробив Давид, у нашому нещодавньому уроці: якби Він пішов до церкви та сказав: “Чи не представите ви Мене?”

¹⁰² Хоча б зверніть увагу на те, коли Він народився. Коли Він народився, Він народився під тінню церкви. І там, мабуть, дзвонили у дзвони та все інше, але розпізнали Його якраз пастухи та маги. Бачите?

¹⁰³ І тепер Він тут, на...готовий до Свого служіння. І якщо Він є Слово...

¹⁰⁴ Згідно величного Божого плану, Слово може тільки...“Господь Бог не чинить нічого, поки Він перш не відкриє Цього Своїм слугам пророкам”. Такий в Нього взірець, завжди, повинно бути так; коли відкрилися Печатки, коли щось інше. Будь-яка важлива подія стається на землі — Бог відкриває це Своїм пророкам.

¹⁰⁵ І Іван був пророком, бо він пророкував: “Він прийде”.

¹⁰⁶ І потім якось одного дня з пагорба...коли тривала дискусія, навколо стояла група священників. І вони казали: “Ти хочеш мені сказати, що ти називаєш себе ‘пророком’, і стоїш там у тій грязюці?” — (не у церкві, бо його б не прийняли там) — “Стоїш у тій грязюці і кажеш мені, що надходить та година, коли величний Єгова, що встановив оці жертвоприношення, коли величний Єгова, що побудував цей храм, що зайшов у нього у вигляді Полум’яного Стовпа, що ‘прийде’ день, коли відніметься щоденне жертвоприношення?”

¹⁰⁷ Він сказав: “Прийде Муж, і Він вже є поміж вас (десь там), і Він відніме гріх”. Священники гидували ним.

¹⁰⁸ Іван підняв очі вгору! Отож, хто він такий? Пророк! І ось Слово, ось іде Слово, прямує просто до пророка, просто у воду. Іван сказав: “Ось Агнець Божий, що забирає гріх цього світу. Ось Він, це Він”. Ісус не промовив ні слова, зайшов у воду. І в мене це просто перед очима, стоять у тій воді (уявіть собі цю драму) — двоє найвеличніших, що коли-небудь ходили по цій землі: Бог-Слово та Його пророк.

109 Зверніть увагу, Слово прийшло до пророка у *цьому* проміжку часу благодаті, у воді (єге ж). Я думав, ви досягнете це (єге ж). У воді! Перше об'явлення Слова було у воді. Тепер ви бачите, де покладено початок Нареченій, Посланню Вечірнього світла? У воді! Слово, правдиве Слово, не змішане з віровченнями, але прийшло до пророка у воді, водою.

110 Зверніть увагу! Можете ви собі уявити, як вони подивилися в очі один одному — Слово та пророк, коли зустрілися у воді? О-о, для мене це аж надто. Ось стоїть пророк, ось стоїть Слово, дивляться один одному в очі. І пророк каже: “Мені потрібно христитися від Тебе, чому Ти прийшов до мене?”

111 І Слово сказало. . . Це має бути правдивим.

Отож, дозвольте—но мені викласти цю драму тут:

112 “Іване, ти пророк, ти знаєш Слово”. Бачите? “Ти впізнаєш Мене, ти знаєш, Хто Я”.

113 “Мені потрібно христитися від Тебе”, — сказав Іван.

114 Ісус сказав: “Облиш, нехай буде так, як є. Все правильно, тобі справді потрібно христитися від Мене. Але, пам’ятай, Іване, ти, як пророк, нам належить, або, нам годиться (як Слово *та* пророку), щоб ми сповнили *кожне* Слово. Єге ж. Бо, Іване, — (тепер, ось воно, об’явлення), — Іване, ти знаєш, Хто Я такий — Я Жертва. А згідно Слова Божого, жертву повинні були обмити, перш ніж представляли на жертвоприношення”. Це так? Слово. . . “Агнця обмивали і потім представляли на жертвоприношення, а Я є той Агнець. І Я мушу обмитися, перш ніж Мене можна представити світу на жертвоприношення. Нехай все буде так, як є, Іване, бо саме так нам годиться, як Слово й пророку”.

115 Що ж, помилки бути не може. Отож, кожна з цих речей. . .

116 Тепер, дивіться, чи не так було все влаштовано, Іван міг бути таким, як і кожен з нас; тож вони кажуть: “Так, я—я знаю, Хто Ти, Господи”.

117 “Добре, — сказав Він, — почекай—но хвилинку, Я є Слово. Єге ж. ‘Людина житиме не самим лише хлібом, але *кожним* Словом’. Єва залишила без уваги одне, єге ж, але ти маєш прийняти *кожне* Слово. І Я є тією Жертвою, і Я мушу обмитися, перш ніж Мене буде представлено. Але те, що ти сказав, Іване, це правда”.

118 Іван, як пророк, знав, що Слово повинно було сповнитися, він дозволив цьому бути так та охристив Його. І коли Він піднявся з води, з Неба прийшло Послання на крилах Голуба — “Це є Син Мій улюблений”. Він зіслав відкупительне Послання благодаті на крилах Голуба, що прилетів з небес. “Мир на землі, вподобання до людей”. Жертва тоді була готова; вирослена, відгодована, Його служіння було в готовності, Слово, що відкупить увесь світ — “Звершилося!”

119 Голуб застосовується в Біблії як символ миру, і, також, він застосовується країнами як символ миру. В нас є країни. . . Наша

країна представлена орлом. А в інших країн є інші птахи, в Римі це орел, в Німеччині — орел; багато в кого з них, великі птахи небесні. Але в усіх їх, голуб символізує мир в усіх країнах. Повсюди так.

¹²⁰ Точно як сказав одного вечора Брат Грін, Брат Перрі Грін сказав: “Символ капітуляції — це ‘руки вгору’”. В будь-якому народі, підняти вгору руки — це капітуляція”. Він сказав: “Коли ти співаєш, піднімаєш руки вгору — це твоя капітуляція, в усьому”.

¹²¹ І голуб — це символ миру в кожній країні. Чому так? За причини своєї спокійності та за причини своєї невинності. Ось чому він символізує мир.

¹²² І ще одна річ щодо голуба — це птах, що прив’язаний до свого дому. Він любить бути вдома.

¹²³ І ще одна річ — він завжди вірний своїй парі. Голуб, самець чи самка — ніколи не розлучаються одне з одним. Тая самочка знаходить собі пару у сезон парування. Бачите, це як похвала на адресу величного Божого творіння. Ось чому Він створив Єву супутнім продуктом. Розумієте? Якби її було створено подібно іншим самицям, коли настає час для сезону її парування, вона знаходила б собі пару; але вона може будь-коли. Розумієте? І отаким-то чином, ось як воно є. Я просто... Ми не хочемо заглиблюватися у це, бо в мене це є у *Шлюбі та розлученні*, і так далі. І як це... Але, все ж таки, вона є гідна пошани і принесла ту чесноту, і ви знаєте, як я проповідував про це якось увечері. Гаразд, зауважте, на ній лежить велика відповідальність.

¹²⁴ Але голуб завжди вірний своїй парі. Завжди! Ніколи не розлучається з нею.

¹²⁵ І дозвольте мені зупинитися тут всього на хвилинку, щоб сказати ось що: правдива Наречена, голубка теж є вірною своїй Парі. Вона не введе ніякої догми, ніяких деномінаційних наук, нічого з того, що від цього світу. Вона залишиться вірною своїй Парі — Слову; завжди вірною.

¹²⁶ І через цю прив’язаність до дому, через його прив’язаність до дому його з успіхом використовують як поштового голуба. Тому що він прив’язаний до дому, відпусти його де завгодно, він завжди повернеться додому. Він повернеться додому.

¹²⁷ Ми б хотіли виділити це ненадовго, і ви, Християни, зрозумієте, що я маю на увазі. Він завжди знаходить дорогу додому, тож тому його використовують як поштового голуба. Його використовували під час війни, в минулому; їх використовують і по сьогодні, поштових голубів для доставки повідомлення. Тож, ви бачите, в такому разі це робить голуба, волею Бога та людини, посланцем; голуб — це посланець. Він був посланцем для Ноя, сказати Нюю, що “знову настав мир”. Його

було застосовано Богом, щоб підтвердити, що то був Його Син — “Жертва, щоб принести мир на землю та впокоєння до людей”. Його було застосовано як посланця.

¹²⁸ Якраз тут мені згадалася одна історія, яку я читав одного разу в книзі. Ось, я не хочу сказати, що це напевно так, можливо, вона знаходиться у книзі *“Кінець Першої світової війни”*. Я зараз не певен у цьому; якщо ви не знайдете її там, тоді я помилився. Я читав її або у книзі. . . це було багато років тому. Але, це була, звичайно ж. . . дуже драматична річ, що сталася.

¹²⁹ Американські вояки були притиснуті до землі німецьким кулеметним вогнем, і вони сиділи в такій немовби як ямі. Ви, вояки, я думаю, знаєте, як там ходили у розвідку куди-небудь. І їх затиснули, і в них залишилося дуже мало боєприпасів. А німці просувалися великими підрозділами, шастали повсюди. І ті знали, що якщо їм не надійде якесь підкріплення, якась підмога, що вони скоро всі загинуть; (в них не було іншого вибору) німці спускалися з гори, йшли, дихаючи їм просто в спину, наступали їм на п'яти.

¹³⁰ І один з них раптом згадав, що в нього є невеличкий живий талісман — голуб. Тож він знав, що цей голуб, якщо йому вдасться вибратися звідти, донесе повідомлення у штаб командування, туди, де була їхня ставка. І ось вони сіли та написали записку: “Нас притиснули вогнем на *такій-то* позиції у *такому-то* квадраті. В нас закінчуються боєприпаси, за декілька годин нам або доведеться здатися, або нас усіх переб'ють”. І вони прикололи це, тобто, прив'язали це до ніжки цього голубка та випустили його.

¹³¹ Отож, він є птах, прив'язаний до свого дому, тож він. . . що він робить? Він повертається додому, бо його. . . побачити, знайти свою пару. Вона турбується про нього, він повинен буде повернутися додому.

¹³² І коли він злетів, німці побачили, що сталося. Тож, що вони зробили — вони почали стріляти у того голуба. І хтось з них попав у нього тридцятикаліберним кулеметом, тобто, кулею, зламав йому ніжку. І ще одною йому пошматувало спину, вирвало здоровенний кусень м'яса. Його грудка була уся зранена. Одне з крил було скалічене, його кінець було відбито кулею, і він летів, припадаючи на бік. Але він пробивався далі, і, врешті-решт, він домігся свого. Скалічений, порубаний, зраний, побитий, але він залетів до табору, впав на землю, з посланням. Це був неабиякий голуб.

¹³³ Але, о-о, брате, Ісаїя 53 розповідає нам про Того, Хто прилетів з Дому, звідти, де все було добре.

І Він був зраний за наші гріхи, за наше беззаконня Він мучений був, кара за наш мир була на Ньому, і Його ранами нас було уздоровлено.

134 Хвороби, забобони та демони попритискали нас до землі, ніяк не вибратися, церква заблудила, вони позбочували у деномінаційні речі (і фарисеї, садукееї, і миття казанків та сковорідок), і Слово Бога стало бездіяльним. Але прилетів цей Голубок, і могло статися лише тільки одне: повинен був з'явитися відкупитель.

135 Але, зраний, порубаний, побитий, пошматований, але Він пам'ятав Свою дорогу Додому. Тож з хреста Голгофи, де Його мучили, розчавили Його, пошматовали Його, немов зграя вовків накинудися на Нього, Він злетів з Голгофи і Він приземлився біля Небесної брами зі словами: “Звершилося! Звершилося! Вони вільні! Тепер можна уздоровитися від хвороб! Грішники можуть спастися! Бранці можуть іти на волю!”

136 Хоч Його було замучено й зранено, тая люта битва там, коли геть усе проти Нього. . . Навіть поет вигукнув:

Гори розтопилися, небо потемніло,
Голову схиливши, Він помер — мій Спас;
Роздерлася завіса, нам відкривши шлях
До Небесної радості та вічного дня.

137 Я все своє життя був нервовим. Коли був малим хлопчиком, щось торкалося мене, і це лякало мене, це відбувалося зі мною приблизно кожні сім років. Брат Джек пам'ятає, коли я ще тільки почав, зійшов з цієї ниви на один рік; просто щось сталося.

138 Я пам'ятаю той день, коли Хуаніта Гемфіл. . . я думаю, тепер її прізвище Хуаніта Келлі, вона вийшла заміж за Брата Келлі після смерті свого чоловіка. Анна Джин, в мене є їхні фотографії та інше, вони були такі. . . І її. . . І ті двоє дівчат та Сестра Моор разом складали таке невеличке тріо. Вони співали ту пісню, яку я ніколи не забуду: “*Зазираючи за обрій*”. Брате Джек, ти пам'ятаєш, я думаю, як їхали з Флориди. Які хороші дівчатка.

139 І я пам'ятаю той ранок, одна невеличка п'ятидесятницька групка звідси з північної частини країни, десь у Мічігані, ті дівчата були там, де Брат Хупер. . . я бачив його тут якось увечері, я. . . можливо, його зараз тут нема, Брат Ед Хупер. Ти тут, Брате Ед? Я не думаю, що він. . . Він сидів тут одного вечора. Ані. . . З ним знайомі багато хто з вас. Він, і я, і Брат Гуллі, ми від'їжджали. І ті дівчатка стояли там на розі, співали оце, дали нам, кожному, по жовтій троянді, які вони виїняли зі своїх кіс. (Це там, де одержав зцілення той маніак, могутні речі сталися там.)

140 Їхав дорогою, щасливий як ніколи, і раптом це сталося зі мною; роком пізніше, перед тим, як я знову повернувся на ниву, просто вбило мене.

141 Ще відколи був юнаком, я постійно говорив, що я не розумію, що таке видіння. Коли був юнаком, я постійно казав: “Якби

мені—якби мені тільки увійти в один з тих станів трансу та побачити це, я уздоровлюся”. Того часу. . . Мені завжди хотілося піти до Майо, щоб розібратися, що там не так. Лікарі там. . .

142 В мене у шлунку закисає; і, ох, це просто жах! Брат Джек проводив мене попід домом. Я заходжу за дім; і просто така немовби як гаряча масна рідина вилітає в мене з рота. І виходжу за кафедру і молюся за людей, яким удвічі гірше, і уздоровлюються. Мої руки покладали на чоловіка, в якого був рак на обличчі, і рак полишав його обличчя, там же; а мені було настільки погано, що не міг стояти на ногах.

143 І ви не уявляєте, що мені довелося перенести; просто душевна пригніченість. Кожні сім років це приходило, все моє життя. Ось де я знаходжуся зараз — сім вісімок.

144 Отже, я був—я був такий вимучений; я плакав, я благав, я молив.

145 І я пам’ятаю, коли я нарешті вирішив, що в мене достатньо грошей, щоб лягти до Майо на обстеження; мені казали: “Там знайдуть, у чому ваша проблема”. Жінка і я, і Беккі тоді. . . Сара була ще зовсім малою. Я якраз тільки почав своє служіння зцілення. І ми поїхали до Майо.

146 Я обійшов усіх лікарів. І в ніч перед тим, як я дізнався. . . наступного ранку повинен був одержати свої остаточні результати, я якраз тільки—но прокинувся і сидів там на ліжку, роздивлявся. І я поглянув просто перед себе, і там з’явився малий хлопчик, здавалося, точно такий, як і я, десь семирічного віку; і поглянув на це, і то *був* я. І він стояв біля старого корчастого дерева. А на тому дереві. . .

147 І хто полює на білок, знають, що можна взяти ломаку та пошкребти по дереву вгору та вниз, і білка, якщо вона сидить у дуплі, вона злякається та вискочить.

148 І я дивився туди, де була та білка, і я думав: “Що то за білка?” — і я пошкріб по дереву. І коли я зробив це, я ковзнув своїм поглядом туди, і тоді то вже був я у віці тридцяти восьми років, малого хлопчика вже не було. Тож я пошкріб по тій гілці, і з дупла тієї колоди, стовбура вискочила білочка приблизно *отакі-от* довжини, темна, майже чорна, така вся немовби наелектризована; крихітні оченята, найнебезпечніше створіння, що мені доводилося бачити коли-небудь, здавалося, була більше схожа на ласку, ніж на білку.

149 І вона зиркнула на мене. І я відкрив рота, щоб промовити: “Ну. . .” І коли я це зробив, вона. . . Не встиг я зморгнути оком, як вона залетіла мені до рота, забралася у мій шлунок та просто роздирала мене на частини. І коли я вийшов з видіння, з піднятими вгору руками, з розплющеними очима, я кричав: “О Боже, змилуйся! Вона вбиває мене!”

150 Я почув, як Голос в глибині кімнати промовив: “Пам’ятай, вона всього лише шість дюймів довжиною”.

151 Хто з вас чув розповідь про це? Я часто розповідав це вам, тим, хто живе неподалік від шкіниї.

152 Що ж, це продовжувалося все далі й далі, такі самі страждання.

153 Браті Майо, наступного дня, обстежили мене. Сказали: “Ваш батько був ірландцем, він пив. Ваша мати наполовину індіанка, і тому у ваших жилах тече різна кров. Тож у вас буде. . .ви—ви—ви, у тому, що стосується нервів, ви є настільки крихкі, що ніколи не позбавитеся цього”. Сказав: “В іншому, ви здорові. Але оце ось, всередині душі є щось таке, що людина нездатна контролювати”. Сказав: “Ви будете. . .” Сказав: “Коли людина помирає, розтин тіла нічого не дасть, бо її душа відійшла”. Він сказав: “Що ж, ви ніколи не позбудетеся цього”.

154 І той чоловік сказав, мій старий лікар, сказав: “В мого батька було це, він помер, коли йому було приблизно вісімдесят п’ять-дев’яносто років”, — десь у такому віці, він сказав. І сказав: “Незадовго до його смерті, за місяць чи за два, я обстежував його; у нього це відбувалося протягом цілого життя, — сказав, — оті напади”.

155 “Деякі люди, — сказав, — в них це є, вони нестримані за своїм характером, — сказав, — саме отаке-то і вбиває вас”. Він сказав: “Інший різновид, подібно як у жінок в період менопаузи — вони плачуть. А у вас те, що являє собою таке немовби як почуття виснаження”. Сказав: “В старі часи це називали ‘напади меланхолії’, це не полишало їх”. Сказав: “Коли на вас отаке находить, у вашому шлунку відбувається закисання; ви просто розстроюєтеся”.

156 Я сказав: “Але, добродію, зі мною нічого такого не відбувається”. Я сказав: “Я щасливий”.

157 Сказав: “Правильно. Це просто те, що з’являється з людської ‘чорної скриньки’”. Сказав: “У вас завжди це буде”. Ох, як бентежливо це прозвучало!

158 Але ті слова, для роздуму — “Пам’ятай, вона всього лише шість дюймів довжиною”, — це не полишало мене, як може розповісти вам моя люба дружина, що сидить отам ззаду. Рік за роком, я думав про це.

159 І потім, коли їхав за кордон цього минулого разу, я був. . .перед цим. Що ж, я повернувся додому, і я їздив полювати на білок. Я вистрибнув з авто з Братом Бенксом Вудом, який сьогодні слухає, і я почав підніматися пагорбом, і в мене серце просто вискакувало з грудей.

160 І я спитав у доктора Сема Едера, я сказав: “Що це означає?”

161 Він відказав: “Наступного разу, коли в тебе це буде, зроби кардіограму”.

162 Сказав: “Добре”.

163 Тож наступного року це сталося знову, і пішов і зняв кардіограму. Він сказав: “З твоїм серцем все гаразд, — сказав, — ти просто нервовий”. З того часу почало приходити.

164 Що ж, інший лікар сказав мені, один мій хороший друг, сказав: “Це твоє серце, хлопче, — сказав, — краще тобі бути обережним”. Це був той рік, коли я подзвонив Братові Моору, і він запросив когось іншого, щоб проповідував замість мене, коли я поїхав на те полювання на баранів разом з Братом Фредом. Я стрибав по горам немовби мені було шістнадцять років, мила за милею, носився; жодних неприємних відчуттів. Розумієте?

165 І я повернувся та розповів Семові. Він сказав: “Що ж, там щось негаразд, краще будь обережний”.

166 Потім я бачив видіння про те, як старий лікар стояв з отим...лікар, як у старі часи, стояв зі стетоскопом у руці. Він сказав...Він з’явився переді мною одного дня, він сказав: “Не дозволяй їм казати, що ‘це твоє серце’, це твій шлунок”.

167 Тож я—я подумав: “Що ж, я просто прийму оте слово, бо то було видіння. Ідемо далі”.

168 Я поїхав до Африки; і мені робили уколи, і мені повинні були зробити цілу серію уколів, перед поїздкою до Африки, такий закон. Тож, коли мені робили ті уколи, він сказав: “Ну, я не можу знайти у вас нічого такого, що було б негаразд”. Сказав: “Рівень вашого гемоглобіну у крові дев’яносто шість, і треба дев’яносто шість”. Сказав: “Якби вам було шістнадцять років, не могло б бути краще, не було б краще”. І сказав: “Достатньо міцний, аби протягнути до ста років. Легені, все інше, — сказав, — у вас все гаразд; ні цукру, нічого такого”.

169 Я сказав: “Дякую вам”. Тож я пройшов фізичний тест, і—і поніс результати медичного огляду стану свого—свого здоров’я на комісію.

170 Отож, він сказав: “У вас є якісь проблеми з цим?”

171 Я сказав: “Нема, тільки от постійна кислотність шлунку увесь час”.

172 Він сказав: “Добре, я вас повідомлю”. Він сказав... .

173 Я сказав: “О-о, я вже проходив обстеження. Я був у Братів Майо та повсюди”.

174 Він сказав: “Подождіть-но хвилинку”. Він сказав: “Часом буває так, що виразка настільки маленька, що ота барієва завись не виявить її; а іноді вона занадто велика, щоб виявити її, бо рентгенівський знімок показує лише тінь. А маленька крихітна виразка, її навіть не побачиш, вона навіть не береться. Причиною цього може бути велика кількість крихітних виразок”. Він сказав: “Я знаю тут одного лікаря, який винайшов один інструмент, зараз він у них є; вони можуть присипити вас порцією тіопенталу натрію, вставлять вам у горло трубку, і вони буквально дивляться

вам у шлунок і бачать, що там не так”. Сказав: “Він...” Сказав: “Це один з ваших, він Християнин”. Сказав: “Сходіть познайомтеся з ним”.

175 Я записав його ім’я: доктор Вен Рейвенсворт. Тож коли я повернувся, я поїхав, щоб познайомитися з цим старим лікарем. О-о, він виявився одним приємним старим з ост-індських голандців, з чисельного роду місіонерів. І він чув про мене та читав мою книжку, і, о-о, він просто потиснув мені руку, він сказав: “Брате Брангаме, я буду радий зробити це для вас”. Він сказав: “Скажу вам, що треба зробити: наступного тижня приїжджайте сюди до лікарні, — і сказав, — і перед тим, як виїдете, подзвоніть мені”. І сказав: “Мені треба буде зробити вам укол тіопенталу”. І сказав: “Тоді, коли я це зроблю, — сказав, — ви заснете на п’ять хвилин”.

176 Моїй донечці якраз робили це, коли видаляли зуб, і донечці Брата Нормана. “П’ятихвилинний сон, — подумав я, — це для мене дрібниці”. Тож, я думав, що я тоді вдовольнюся, коли погляну на це.

177 І потім, наступного ранку, я встав з ліжка та оглядався, я кинув погляд на односпальне ліжко; там лежала моя дружина, вона ще не прокинулася. А я дивився у вікно в напрямку височезних гір Каталіна, там, де я живу, і я підняв очі туди, де Ангол Господній вклав того Меча в мою руку, де сім Анголів, яких ви бачите на фотографії, з’явилися, відбувалися величні речі.

178 І я поглянув, і коли я поглянув, ось я знову стою під тим деревом, якраз на тому місці, де була та білка. Я поглянув туди, я подумав: “Це схованка тієї білки”. І я подумав: “Цікаво, чи вона ще там?” — у видінні. Я пошкріб по тому дереву, і вона вискочила. І не встиг я зморгнути оком. . . То була найхимерніша білка, яких мені коли-небудь доводилося бачити; ось, ви маєте знати моє служіння, щоб розуміти оці символи та все інше. Вона стрибнула на мене, але не попала в мене, вона не попала мені в рот, вдарилася об мої груди та впала.

179 І як тільки з нею це сталося, я почув, як Щось сказало: “Іди до гір Каталіна”.

180 Тож я обернувся, я сказав: “Медо, ти спиш, любя моя?” І я розбудив її.

181 Вона сказала: “Що таке?” Десь о п’ятій годині ранку.

182 Я сказав: “Я дивився туди, і я знову побачив ту білку, любя”.

183 “Яку білку?”

184 Я сказав: “Ту, яку я бачив там у Майо”. Я сказав: “Знаєш що? Цього разу їй не вдалося потрапити мені до рота, вона не попала в мене, вона вдарилася мені об груди”. Я сказав: “Хвала Богові! Я чекав, о-о, відколи ще був парубком, я прагнув побачити, як це станеться. Якби мені вдалося побачити, як це станеться, навіть не... Ще до того, як я зрозумів, що таке видіння, якби мені

вдалося побачити, як це станеться, тоді я сказав би: ‘Зі мною все буде гаразд. Щоб там мені буде сказано, саме так зі мною й буде’. І сорок років я чекав на це, і ось воно сталося”.

185 Перед цим, коли я був у Майо, водночас, як я був там, коли мені принесли ту звістку, і я бачив видіння. . .

186 Моя матуся відійшла у Славу, дуже незвичайна жінка. В неї в житті було десь три або чотири сні, і вони завжди були правдиві. Вона розповідала мені, і . . . Вона починала мені розповідати, я розповідав. . . я казав: “Зупинись—но. . . мамо, я розповім тобі, що було далі”. Розумієте?

187 Тому що, завжди, коли ви розповідаєте мені сон, щоб я витлумачив його, ви не завжди розповідаєте мені в точності, що там було. І тоді, коли це повторюється переді мною знову, я точно бачу, про що вам снилося, і тоді Він розповідає мені, що там. Розумієте? Ви не повинні розповідати мені, що там був за сон, Він Сам виявляє мені цей сон. Розумієте? І тоді, коли я бачу, я кажу: “Ось, ви не розповіли мені *цього* і не розповіли мені *того*”. Розумієте? І тому Бог, який може витлумачити сон, може показати сон; Він може показати якийсь, Він може витлумачити його. І ось, в такому разі. . .

188 Отож, хіба не було щось подібне цьому у Біблії, сказав: “Якщо ви здатні. . .”? Я—я. . . Просто якраз прийшло мені на пам’ять. Даниїл, чи не так? Ні, Йосип—Йосип. Що ж, це є десь там у Біблії. Мені просто пригадалося це, сказав: “Якщо ви зможете виявити мені. . . Якщо ви зможете розповісти мені, що то за. . .” О-о, то був цар Навуходоносор, правильно. Сказав: “Якщо ви зможете. . . Якщо ви не зможете. . .”

189 Віщуни сказали: “Розкажи нам сон”.

190 Він сказав: “Я забув його”. Це так, оце, я згадав оце; просто подумав про це тоді.

191 Тепер, зверніть увагу. І мама, вона сказала: “Біллі, — коли я повертався, — підійди—но сюди, синку, та присядь”. Вона промовила: “Дивний сон наснився мені. Мені снилося, що я бачила, як ти лежав хворий, мало не помирав, зі своїм шлунком, як і звичайно”. Скільки тих дієтичних страв вона попоготувала мені! І вона сказала: “Ти будував будинок на якомусь пагорбі”. І сказала: “Я побачила, як з небес спустилися шість білих голубів, воркуючи, у вигляді літери ‘S’, і вони сіли тобі на груди. І ти дивився, і один з них намагався тобі щось сказати”. Сказала: “Вони були такі сяйливі, білі голубочки. І вони своїми голівками торкалися твоєї щокі та воркували: ‘кур, кур, кур’”. І сказала: “Я не могла цього зрозуміти”. Сказала: “Вони все воркували: ‘кур, кур, кур’”.

192 Я сказав: “О-о, я бачу це, хвала Господеві!” І сказав: “Вони знову вишикувалися в літеру ‘S’ та злетіли в небо, воркуючи: ‘кур, кур, кур’, повернулися додому”.

193 Що ж, те звірятко, яке я бачив, було шість дюймів довжиною. Вервечка голубків, яку бачила мама, їх було шість, шість — це незавершеність. Я знав, що колись я побачу того сьомого. То було людське, у стражданнях; тож це йшло все далі й далі.

194 Того ранку, я піднявся, після того, як побачив це видіння; я послухався Господа. Я відвіз свого синочка, Йосипа, до школи. Він зараз слухає мене, у Тусоні. Я відвіз його до школи та сказав Меді, що не знаю, коли я повернуся.

195 І я подався до Каталіни, туди у підгір'я, і—і дістався того місця, де Ангел Господній вклав Меча мені в руку. Дуже рано; і почав підніматися на гору.

196 Що ж, замість того, щоб лізти туди, де верхівки, ось *сюдою* (бо там багато змій, скорпіонів, ви знаєте, як воно в Арізоні), я звернув направо; Щось мені сказало: “Зверни вправо”. Я зайшов далеко до верхівок; я вибрав обхідний шлях, і я обходив ті величезні масивні брили, набагато більші за цю шкіню, що лежали на тих висотах, там, де взагалі рідко ступала нога людини.

197 І десь об одинадцятій годині я зайшов до невеличкої печери, там, де якісь... невеличка така печерка, що вела до середини ось *так*, над оленьою стежкою. І я був без сорочки, з капелюхом у руці, бо піт котився з мене ручаями. І ось, я звернув туди, і коли я увійшов у ту невеличку печеру, я відчув присутність Господа. Я зірвав капелюха та озирнувся. Я думав: “Він десь тут. Я знаю, що Він тут”. Я думав: “Що це?” Я пройшов іще декілька кроків. Я промовив: “Господи, Ти десь тут”.

198 І я глянув, і на стежці лежала, там лежала ота невеличка білка; стрибнула на щось, та не влучила у це, і вона вдарилася об кущик чойли (це кактус-вертун). Голова у неї була вся розбита, груди, шлунок, і вона лежала мертва. Ота химерна на вигляд білка, вона не попала мені у рот, і налетіла на ту чойлу. І Голос Господній промовив: “Твій ворог мертвий”. Я стояв там, і я тремтів. Я підняв ногу та роз-... .

199 Якби по-звичайному, ворони з'їли б її. Я вбив змію, через пару днів після цього, вона пролежала на дорозі всього півгодини. Там постійно літають орли та ворони, і вони одразу ж підберуть її. Я вбив коралову змію, це найнебезпечніша змія, що є в нас; знаходилася просто поруч зі мною, за декілька днів після цього. Я пішов, щоб взяти її та показати її, ворони вже розібралися з нею, круки розліталися.

200 І вона лежала там з тих пір, як я бачив видіння, за два дні до цього; я думаю, це було у суботу, а я прийшов туди у понеділок. Тож вона лежала там, мертва. Я розчавив її ногою.

201 Я обійшов, знову присів; посидів там, та поплакав трохи, та помолився; подивився зверху на Тусон, на цілі милі піді мною.

202 Обійшов та знову повернувся, вона досі лежала там. Коли я увійшов у ту печеру, Дух Божий знову зійшов на мене.

203 Я пішов обхідним шляхом, спустився з гори. Прийшов та розповів своїй дружині, я сказав: “Люба моя, я не знаю, як, але я одужаю від цього”.

204 Доктор Рейвенсворт, коли він обстежував мене, він сказав: “Це для вас цілком неможливо — уздоровитися”. Він зробив мені укол тіопенталу, що повинен був діяти на мене протягом п’яти хвилин, а я проспав десять годин. Тож, оце все, навіть аспірин валить мене з ніг. Тож вони. . . Він зробив мені укол, вставив тую трубку мені у горло. Коли я прокинувся, і він розповів мені наступного ранку, він сказав: “Служителю, мені боляче говорити це вам, але, — сказав, — стінки вашого шлунку такі тверді, вони геть висохли”. Я й не зрозумів цього; він назвав це *гастріт*, і я пішов та подивився у словнику, і там було сказано: “щось таке, що повністю висохло”. І сказав: “Ви не зможете цього позбутися”. Він сказав: “У вас це буде завжди”. І я зовсім був би засмученим, якби не видіння від Господа.

205 І наступного ранку Щось сказало: “Іди знов на ту гору”.

206 І того дня, замість того, щоб іти однією дорогою, мене щось спонукало піти іншою дорогою. І я стояв там; і, поглянув, і переді мною сидить, там сидить той сьомий, білий голубок, дивиться просто на мене. Я потер очі, я сказав: “Це точно видіння; точно, це воно”. Я поглянув, і я сказав: “Голубочку, звідки ти взявся?” Такий гарненький та білий, можливо, то був домашній голуб; яким би він не був, там далеко у тій пустельній місцевості.

207 Всемогутній Бог, Який воскресив Ісуса Христа з мертвих, Чийм слугою я є, і Його Слово лежить тут, відкрите переді мною, знає, що я кажу правду і не брешу.

208 Там був той голуб, сидів там, дивився на мене. Я обійшов навколо, я подумав: “Це точно видіння”. Я повернув голову, я озирнувся, і він сидить там; оті біленькі крильця, такий білий, як сніг; його жовті ніжки; і жовтий дзьобик; сидить там, дивиться на мене. Його очі були звернені просто на захід. Я обійшов навколо нього ось *так*, я нізачо б його не торкнувся. Я вийшов на стежку; озирнувся, а він ще сидів там, дивився на мене.

209 Брате, як син Авраама, я вважаю не на те, що сказав мені лікар, я все одно уздоровлюся!

210 Третього дня я ходив туди, я заліз дуже високо. І багато хто з вас знає те видіння про індіанського вождя, що їхав тією стіною на захід. Щось привернуло мою увагу до великого каменя, десь опівдні, сказало: “Обіприся об нього своїми руками та помолися”. Бог на Небі знає, що це є правда.

211 Я обперся руками об той камінь, та підняв очі до Неба, та почав молитися, і я почув, як з верхівок тих скель пролунав Голос, сказав: “До чого ти прихилився, трохи вище твого серця?” І я

відхилився назад ось так, мої голі плечі; роздягнений вище пояса, спекотно. Я поглянув туди. І там на кварці, на камені було написано — “Білий Орел”; в точності, щб сказало видіння про те, через кого прийде наступне Послання.

²¹² Я був такий схвильований, я побіг додому; взяв фотоапарата, та повернувся туди наступного дня, та зробив фотографію цього. Воно й досі є там, написане на камені — “Білий Орел”. (Голуб веде орла).

²¹³ Яюсь, я—я знаю. Я розповім вам, перш ніж це станеться. Лікар — це добрий лік-. . . добрий лікар, жодних сумнівів; я—я думаю, він хороша людина. Але я—я знаю, що я одужаю від цього. Цьому кінець! Звершилося, і я уздоровлюся!

²¹⁴ І я розмірковував, як Ерні співав ту пісню декілька хвилин тому — “*На крилах голуба*”. Яка там мелодія? Почни-но її для мене, Ерні.

. . .білосніжних. . .крилах (співайте її разом зі мною)

Зіслав Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

²¹⁵ Як я розумію, Ерні написав там два куплети. Я зроблю вам три куплети.

Ноя кидало
По воді багато днів,
Шукав він землю,
Старався як міг;
Були в нього труднощі,
Але не з висоти,
Бог дав йому знак
На крилах голуба.

На білосніжних крилах
Зіслав Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

Ісус наш Спаситель
На землю прийшов,
Народився в хліву Він,
У яслах лежав;
Відкинутий був тут,
Але вподобаний на Небесах,
Бог дав нам Свій знак
На крилах голуба.

На білосніжних крилах
Зіслав Бог Свою любов,
О-о, знак з висоти
На крилах голуба.

Чимало в житті цім
Я перестраждав,
Про зцілення Бога
Невпинно благав;
І Він не забув
Мою віру, Він дав
На білих крилах
З Неба знак Він зіслав.

На білосніжних крилах
Зіслав Бог Свою любов,
О-о, знак з висоти
На крилах голуба.

На білосніжних крилах
Зіслав Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

²¹⁶ Любий Боже, я дякую Тобі за оце все, Отче. Ти дав Ноеві знак, Ти дав цьому світові знак, і Ти дав знак мені. І наступного дня, коли бачив політ того орла, о Боже, є Послання, що зараз виходить на перший план, і я молю, Боже, щоб Ти зробив так, щоб цей Голуб вів. Даруй це, Господи. Це привело мене до віри, якої в мене ніколи раніше не було. Я знаю, Боже, я знаю, що все буде добре; тож я дякую Тобі за це, Отче.

²¹⁷ І, сьогодні, зішли Своє Послання, ще раз, Господи, на крилах цього Голуба Слвоа. Даруй це, любий Небесний Батьку. І кожен, хто пройде цією платформою, цього вечора, і там у зібраннях по всій країні, нехай Твій сильний Голуб віри злине в їхні серця та дасть їм віру, Господи, їм на зцілення. Пам'ятаймо, що Бог не дивиться на особу. Він міг зіслати Послання Ноеві, міг зіслати Це Іванові Христителю, міг зіслати Це мені, може зіслати Це іншим.

²¹⁸ Я молю, щоб цей Голуб залетів у кожне серце просто зараз же, Господи, і Своім золотим дзьобиком прошепотів: “Ранами Його... Моїми уразами та ранами вас уздоровлено”. Боже, даруй, щоб наші переступи було стерто, наші беззаконня було вибачено нам, і щоб наші недуги було уздоровлено. Це у Твоїх руках, Батьку. В Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

Нехай наші голови ще хвилину побудуть схилені.

²¹⁹ Хто з вас хотів би сказати, якщо ви можете і хочете сказати оце — “Брате Брангаме, я все своє життя був неправий. Я хотів служити Богові, але сьогодні я готовий віддатися. Помолися Богу, щоб той Голуб сьогодні залетів у моє серце. Я відчую, як Він тріпоче Своїми крилами, коли Він залетить”? Підніміть свої руки, піднімете? Тут, серед тих, кого бачу, ох, по всьому зібранню.

²²⁰ Там далеко у зібраннях по всій країні, там, де Брат Хант та Брат Кульман, там, де Брат Лео та інші, туди у Тусон, до Скинії Брангама, по західному узбережжю, підніміть свої руки повсюди — “Я хочу, щоб цей Голуб залетів у моє серце сьогодні. Принеси

мені ніжну Божу любов на крилах білосніжного голуба — Святого Духа. Принеси Її мені, сьогодні, Господи, і зрони в моє серце ту віру, що мені потрібна”.

221 В Ім'я Ісуса Христа, я молю, Боже, пробач наші гріхи. Зранений Голуб приніс нам у відповідь Послання, о Боже — “Звершилося!” Ми віримо цьому. Просто дай нам віри вірити Цьому, ми молимо. В Ім'я Ісуса. Амінь.

На білосніжних крилах
Зіслав Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

222 Звідки взявся той голуб? Я не знаю. Він не опинився б там у тій пустелі просто так. Ні, ні! Ні, він не опинився б там. І чому він був білий? Небесний Батько знає, що він був білий, як моя сорочка. Він був там.

Але саме на білосніжних крилах
Зіслав Бог Свою любов,
О-о, знак з висоти
На крилах голуба.

На білосніжних крилах
Зіслав Бог Свою любов,
О-о, знак з висоти
На крилах голуба.

223 О-о, хіба не відчувається ви дуже сумирно? Давайте-но просто потиснемо один одному руки та заспіваймо це.

На білосніжних крилах
Зіслав Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

224 Піднімемо наші руки до *Нього* та проспіваймо це.

На білосніжних крилах
Зіслав Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

Ноя кидало
По воді багато днів,
Шукав він землю,
Старався як міг;
Були в нього труднощі,
Але не з висоти,
Бог дав йому знак
На крилах голуба.

На білосніжних крилах
Зіслав Бог Свою любов,
О-о, знак з висоти
На крилах голуба.

Ісус наш Спаситель
На землю прийшов,
Народився в хліву Він,
У яслах лежав;
Відкинутий був тут,
Але вподобаний на Небесах,
Бог дав нам Свій знак
На крилах голуба.

На білосніжних крилах
Зсилає Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

225 Чому так, мене, вже старого, все своє життя страждав, чому
Він зцілив мене зараз? Я вірю, я пройду цією стежкою знову, я маю
донести Послання! І я кажу своєму Батькові, сьогодні, (як
Джуніор бачив уві сні якось уночі, крила цього Голуба, що залітає
у ці вікна тут), Господи, Твій слуга прибув на місце служби.
Амінь, я готовий!

На білосніжних крилах
Зсилає Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

226 Давайте зараз вірити, що Він рухається серед цього зібрання.

На білосніжних крилах. . . (Ми чекаємо,
Господи.)
Зсилає Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

227 Ви, в кого є молитовні картки, в *цьому* проході тут, виходьте
ось сюди; піднімайтеся, виходьте цим проходом ось сюди, у цьому
напрямку.

На білосніжних крилах
Зсилає Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

228 Ті, хто з молитовними картками у *цьому* ряду, перейдіть
вліво.

На білосніжних крилах
Зсилає Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

229 Ті. . . [Порожнє місце на півці.—Ред.]

О-о, на білосніжних крилах
Зіслав Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

230 Звідки голуб взявся там у пустельній місцевості? Я скажу ось що: Бог бачив, що Авраамові потрібен був баран, як знак. Він є *Єгова-Іре* — “Господь здатен подбати про жертву для Себе”. Подумайте-но про це! Той самий Бог, тим самим натхненням, через таких самих людей зіслав голуба. Він досі є Бог, Єгова-Іре здатен подбати про все що завгодно, в чому Він має потребу.

231 Чи не попрохаєте ви, просто поки ви зараз проходитемете через оцю молитовну чергу, щоб Бог подбав для вас про дещо, на крилах Голуба? Щоб Голуб, Дух Святого Духа дав вам у вашому серці віру вірити, що ви уздоровитеся.

232 Я стараюся підняти всіх на ноги, розумієте. Я зараз питаюся. Брат Браун на своєму місці. Брат Джек. . .Що кажете? [Хтось говорить з Братом Брангамом.—Ред.] Гаразд, добре. *Оця* секція отут проходить тут першою, ті, що вишикувалися. Секції, що *отут* ззаду, ставайте за ними. *Оці* ось ставайте за крилом. А *ви* ставайте за оцими тут, проходьте, щоб за вас помолитися.

233 Отож, я певен, що це не буде ніякою чергою нашвидкуруч, ми просто збираємося зайняти трохи часу, щоб ми могли дійсно помолитися за кожного, наскільки нас вистачить.

234 Отож, я трошки скоротив свою проповідь (і ви всі помітили це, розумієте), щоб я міг провести цю молитовну чергу. Це черга в пам'ять про славу тих днів, коли Брат Джек Моор, Брат Янг Браун, ваші дружини відпускали вас, і ви приїжджали, і ми їхали до Каліфорнії, та по всій Арізоні (всі разом, через пустелю), та молилися за хворих.

235 Знаєте що? Є люди, що сьогодні є живі, що помирали тоді, і досі живі завдяки тим зусиллям. Що це вчинило? Це поклало початок Божественному зціленню у кожній церкві в країні, тепер вже навіть серед пресвітеріан та інших. Вони. . .Це закрило їм вуста, тому що потрібно було, щоб Бог помазав когось, щоб забити Голіята, щоб показати, що це можна зробити, і тоді всі інші осмілювали (це так) та пішли вперед. Це може бути вчинено ще раз, бо Він досі зсилає Свою любов на крилах Голуба.

236 Християни, я хочу, щоб ви послухали. Якби я став тут та спробував пригадати вам надприродні речі, що, як я бачив, відбувалися за останні три роки, я залишився б тут до наступного суботнього вечора, до цього ж часу, розповідаючи вам. Я навіть не кажу про це дуже багато, бо це звучить як цілком неможливе, але я кажу вам Правду. Це в точності є Правда. Ми живемо під керівництвом Величного Могутнього Єгови, Того Самого, що був з пророком у Старому Заповіті, з Церквою у Новому Заповіті, Він сьогодні тут вибирає Наречену з поган, заради Його Імені. Вірте Цьому! Чи будете ви вірити, люди? Якщо ви коли були вірили Цьому, вірте Цьому зараз. Це хто. . .Я хочу, щоб ви робили це. Ми не знаємо, що станеться іще сьогодні. Ми не знаємо, що станеться. Ми просто чекаємо, очікуємо.

237 Будь ласка, в Ім'я Господа Ісуса, я прошу вас як Його слуга. Я знаю, що коли маєш справу з зібранням, у тебе там все намішано. Але якщо ви вірите мені як Його слугі, якщо є хоч одна крапелька сумніву (тобто, *grpx* — це “сумнів, невірство”), якщо є хоч одна крапелька цього у вашому серці, попрохайте Батька, щоб відняв це, зараз же. Розумієте? “Господи. . .” І тоді, коли ти приходиш з істинною вірою. . .Ось, мої руки не означатимуть нічого, якщо перш не торкнешся вас Оте; і тоді, коли воно приходить, воно відсвітить це, тебе буде uzдоровлено. Це так, ти пізнаєш, що тебе uzдоровлено. Розумієте, ти повіриш цьому.

238 Отож, зараз я збираюся молитися за кожного з вас. І тепер. . .Коли ви робитимете це, покладіть свої руки один на одного теж, щоб ми. . .І моліться за ту людину, на яку ви поклали свої руки, а я тим часом проводитиму вас через чергу. Покладіть свої руки на когось, хто з вами у черзі.

239 Любий Боже, я—я не знаю жодного іншого способу, як говорити оце все, Господи. Я просто знаю говорити те, що, як мені відомо, є Правдою, і Ти мені свідок сьогодні, що я кажу Правду. Моя віра, Господи, і моє власне зцілення — у майбутньому; я не знаю коли, я не знаю як, я не розумію цього; але я вірю, Господи, що я одержав знак з висоти. Той сьомий голуб врешті-решт з'явився там, той сьомий дуюм скоро довершиться на тому зворотці. Цьому кінець!

240 Боже, я хочу служити Твоєму народу. Тож я молю, Боже, щоб Ти так помазав нас сьогодні, щоб, на кого ми покладемо свої руки, нехай вони uzдоровляться; не тому що це ми, але тому що це є послух Твоєму наказу. Ти сказав: “Оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто увірує”. Господи, допоможи мені вірити і допоможі їхнім серцям бути грядкою для віри. І нехай, всі разом, задля слави Божої, кожен хворий та стражденний у цьому приміщенні (або у приміщеннях по всій країні), що слухається цих наказів тепер, uzдоровиться. В Ім'я Ісуса Христа, я прошу це. Амінь.

241 Майте віру; всі ви, моліться з нами. Отож, це не є черга розпізнавання.

242 [Порожнє місце на плівці.—Ред.] Депресія, страх, я знаю, що це. . .Бідолашна, вона сказала, що ніколи в житті не знала миру, те саме, що я. . .Не спить, нервовість, напруження.

243 Любий Боже, засвідчи мені, Господи, що я сказав Правду. Як я співчуваю цій жіночці! Я молю, Боже, щоб Ти зіслав їй сьогодні той спалах віри з висоти, яка знає, що Ти зобов'язаний Своему Слову, і Ти дотримаєш кожне Слово. Нехай Бог Неба відніме цей страх від моєї сестри. І я підкоряюся Тобі, покладаючи руки на неї та засуджуючи це. В Ім'я Ісуса Христа, нехай це вийде з неї. Амінь.

244 Отож, дивіться-но, сестро, зараз вірте мені, якщо ви зможете почати звідси, через хрест. Від цього вечора не припускайте й думки, що у вас це є. Розумієте, йдіть далі, зі словами: “В мене більше нема цього”. І тоді це залишить вас.

245 Сестра Палмер, наша сестра, Сестра Палмер; її чоловік мій дуже близький друг, служитель з Джорджії чи з Алабами, з Джорджії—Джорджії. І вона їхала до шкіниї. . . Вони проїжджають на машині, коли я проповідую там у шкіниї, півтори тисячі миль, щоб послухати одне служіння. Брат Палмер не справився з управлінням свого авто, або сина, когось з них, коли робили поворот на різі, і в них сталася аварія. І в неї наслідки цього. Помолимося:

246 Любий Боже, даруй визволення цьому Твоєму слугі, його жіночці, вірній, правдивій слугині в Христі, я молю, Боже, коли я покладу на неї свої руки разом з Братом Джеком Моором тут, щоб Ти зцілив її та уздоровив її. В Ім'я Ісуса. Амінь.

247 На правій нозі, і ви тут за нього? Його малого синочка скалічено, в нього ушкоджено шлунок та спину. Помолимося:

248 Любий Боже, нехай той білосніжний Голуб опуститься в його серце зараз же — “Зраниений за наші беззаконня, мучений за наші гріхи, ранами Його нас уздоровлено”. Я прошу, щоб це було так для нашого брата та для його синочка, в Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

249 Страшний головний біль, і хвора нога, що заважає йому при роботі.

250 Любий Боже, даруй Твоє благословіння зцілення цьому молодому чоловіку, коли ми, як слуги Божі, покладемо свої руки на нього. В Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

251 В неї жіночі проблеми, в жіночих органах, і також вона бажає Хрищення Духом Святим.

252 Любий Боже, коли я підноситиму Тобі цю молитву віри за цю жіночку, нехай її жіноча хвороба зникне геть, нехай Хрищення Духом Святим прийде на крилах Голуба, в Ім'я Ісуса Христа. Амінь. (Благословить вас Бог, сестро).

253 Нарост в нього на бці, і за його кохану.

254 Любий Боже, Ти знаєш серця людські. Я молю Тебе, Отче, в Ім'я Ісуса, щоб Ти дарував це прохання, про що попрохав цей брат; і наша покора Твоєму Слову в покладанні рук на нього. В Ім'я Ісуса Христа. Амінь. (Благословить вас Бог, брате).

255 В неї нарост на лівому боці, і, також, в неї негаразди з голосом.

256 Любий Ісусе, я молю, щоб Ти зцілив цю сестричку; покладемо руки на неї, в Ім'я Ісуса Христа, щоб її зцілення сталося. Амінь. (Благословить вас Бог, моя сестро).

257 Бідолашна сестро, я бачу вашу проблему, розпухла кінцівка. Нирки, сечовий міхур і зміщення гомілки.

258 О Отче, Боже, зціли цю дорогоцінну жіночку, Господи, я молю, коли я покладу свої руки на неї в Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

259 Благословить вас Бог, сестро; ось як, це буде вчинено.

260 Вам чутно це, чуєте чи ні, на мікрофоні? Хто там за... інженере, чи не могли б ви зробити трошки гучніше, щоб зібранню було чутно їхні свід-...тобто, те, що вони говоритимуть, коли проходитимуть тут. Перебувайте у молитві за них, коли будете чути це; коли я почну молитися, моліться зі мною.

261 Любий Боже, я молю за цю нашу сестру, щоб Ти зцілив її, любий Боже. Ми робимо це, бо це є Твій наказ. В Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

262 Любий Боже, Ти чуєш те свідоцтво, Ти чуєш, що ворог вчинив їй. Ми стараємося взяти Ім'я Ісуса та завдати поразки цьому ворогу; його вже розбито, бо зраний, побитий Голуб впав на підлогу Дому Божого зі Звісткою — "Скінчилося!" Даруй це, нехай вона повірить цьому, Батьку, в Ім'я Ісуса.

263 Любий Боже, я молю, щоб Ти зцілив цю нашу сестру. Нехай Голуб Божий засвідкує їй сьогодні, що Він вчинив це для неї, щоб вона могла бути здоровою. В Ім'я Ісуса. Амінь.

264 Любий Боже, я покладаю руки на мого брата, що стоїть тут. Йому вистачило віри, щоб пройти ось до цих пір, Господи, нехай же тепер він прийме своє зцілення та піде на своє місце здоровим. В Ім'я Ісуса.

265 Любий Боже, я молю за нашого брата, покладаю на нього руки. Допоможи, любий Боже, щоб віра Божа зійшла в нього якраз у цю хвилину; і нехай буде як Авраам — називати те, що є, так немовби того всього нема, тому що Бог дав обіцянку. В Ім'я Ісуса. Амінь.

266 Любий Боже, Ти є Той, Хто може прийняти правдиве рішення. Я молю, любий Боже, оскільки ця молода жінка попрохала про це, нехай вона прийме це, в Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

267 Любий Боже, я покладаю свої руки на нашу сестру у покорі тому, що Ти сказав робити. Це відносить нас у те, що було багато років тому, Господи, відколи ми почали проводити отакі-от молитовні черги; але ми знаємо, що відбувалося тоді, ми знаємо, що Ти є той самий Бог сьогодні, якщо в людей може бути така сама віра сьогодні. Я молю в Ім'я Ісуса за uzдоровлення нашої сестри. Амінь.

268 Любий Боже, я покладаю руки на мого брата тут та прошу про його uzдоровлення, в Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

269 Батьку, я приношу перед Тебе сьогодні цю нашу сестру та покладаю свої руки на неї на свідчення того, що я стою як свідок Твоєї сили, стою як свідок Твоїх видінь, Твого Слова, і я є свідок того, що Ти є Бог. І я покладаю свої руки на неї у покорі Слову мого Бога та прошу про її зцілення. Амінь.

270 Любий Боже, подібно й на мого брата я покладаю руки, як свідок Твоєї сили, я прошу про його зцілення в Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

271 [Порожнє місце на плівці.—Ред.] "Що?"

272 Вона сказала: “Зцілитель”. Сказала, що “Одного чоловіка звідкись, там у Арканзасі було зцілено того ранку, сліпого шевця”. Ви знаєте ту історію. Її передавали по радіо.

273 І я сказав: “.Я подумав. . .Я зіграв лицеміра. Я сказав: “Ви ж не вірите, що це є Правда?”

274 Вона мовила: “Ні, добродію, я вірю”.

275 І я сказав: “Чи вірите ви сьогодні, коли Бог вчинить щонебудь подібне, коли. . .”

276 Вона сказала: “Добродію, я слухала релігійну програму”. Вона сказала: “Я Християнка”. Вона сказала: “Я слухала програми, я чула там того чоловіка, якого було зцілено цього ранку, того сліпого шевця. Його викинули з церкви, він піднімав надто багато шуму, від однієї церкви до іншої. Зі своїм капелюхом на ціпку, розмахував ним, носився туди-сюди по церквах, до кожного в місті, кричав: ‘Я зцілився! Я зцілився!’ Сліпий швець”.

277 Я сказав: “Ви вірите цьому?”

278 І вона там трохи постояла, йшов такий слабенський дощик, вона сказала: “Добродію, якщо ви підведете мене туди, де він, тоді я знайду свого Батька”. І в той момент до мене прийшло подібне *отому* відчуття.

279 Я сказав: “Можливо, я є той, кого ви шукаєте”.

280 Вона сказала. . .схопила мене за вілогу піджака, вона сказала: “Ви є той Зцілитель?”

281 Я сказав: “Ні, сестро, але я Брат Брангам”.

282 Вона промовила: “Змилуйтесь!”

Я подумав про бідолашну сліпу Фанні Кросбі — “Як до інших Ти звернешся, не минай мене”. Розумієте, Він зцілив одну, Він міг зцілити і її.

283 Я поклав свої руки їй на очі, я сказав: “Любий Ісусе, одного дня старий грубезний хрест тягся по вулиці, плечі, стікаючі кров’ю, крихке виснажене тіло, що несло його, впало під ношею. Один темношкірий на ім’я Симон Киринаєнин підійшов та узяв цей хрест, допоміг Йому нести його. Я певен, що Ти пам’ятаєш це, Отче. І одна з його дітей блукає тут у пітьмі, я певен, що Ти розумієш”.

284 Вона промовила: “Слава Богові! Я бачу!” Еге ж.

285 Я сказав: “Ви бачите?”

286 Вона сказала: “Так, добродію”.

287 Я сказав: “Перелічіть оті ліхтарі”. І вона перелічила їх. Я сказав: “Якого кольору на мені костюм?”

288 Сказала: “На вас сірий костюм і жовта краватка”. Саме так і було, вона прозріла.

289 О-о, Бог має пошану до покірливості. Еге ж.

*Воно саме в собі є тим, що вчинить та здійснить
грандіозну перемогу в Любові Божественній.*

290 Любий Боже, змилуйся та зціли мою сестру, в Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

291 Любий Боже, коли я беру цю немічну, зрізану зморшками руку, тільки Ти знаєш, що пройшло тут. Я молю, любий Боже, щоб та сама рука, яку я тримаю сьогодні, прийняла, як оті немічні руки Семена у той день — “Господи, дозволь Твоєму слугі відійти з миром, бо нині я бачу спасіння Твоє”. Нехай Це зійде на неї, Господи, Твоє спасіння, і уздоров її в Ім'я Ісуса. Амінь.

292 [Порожнє місце на плівці.—Ред.] Про *Судовий процес*, містер Невірство звинувачував Ісуса Христа. Ви пам'ятаєте *Судовий процес*? Як. . . Там були адвокат та всі інші, і хто за кого стояв. І в нас був прокурор, сатана, який мав виголосити обвинувачувальну промову; як проходило слухання справи.

293 І він сказав, один, містер Сумнівник, він вийшов, він сказав: “Я чув, як проповідник говорив: ‘Помазуйте хворих оливою, Біблія так каже’. Мене помазували оливою, не зцілився. Другий сказав: ‘Покладуть руки на хворих — ті видужають’”. Він намагався звинуватити.

294 Та коли вийшов свідок, говорилося — “Бог наказав їм, сказав: ‘Ви були. . .’” Він сказав: “Вже шість місяців, як на мене покладали руки, і Твоє Слово каже, що ‘Покладуть руки на хворих, і ті видужають’. А на мене клав руки один з Твоїх помазаних слуг, а я ще не видужав. Тому Ти обманник, бо Твоє Слово насправді не значить того, що Воно каже”.

295 Тож коли вийшов свідок, правдивий сказав оце ось, що “Його Слово є правдивим. Він не сказав, *коли* Він це вчинить, Він сказав: ‘Оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто повірить; якщо вони покладуть руки на хворих — ті *видужають*’. Розумієте? Розумієте, це те, що Він сказав — ‘Ті *видужають*’. Тож чи це буде якесь раптове чудо, що станеться просто *отак*, чи це буде просто послух Богові — вирішувати Йому, для кожної людини. Розумієте? Та якщо ця людина вірить Цьому, мені все одно, скільки часу це займе. Він сказав Авраамові: ‘В тебе народиться дитина від Сарри’. Дитина так і не з'явилася протягом двадцяти п'яти років. Він сказав Ноеві, що ‘підє дощ’. В Ноя був потоп. . . ковчег для потопу був побудований за багато-багато років до того, як настав потоп, але він знав, що дощ підє. Біблія сказала: ‘Молитва віри спасє хворого, і Бог підніме їх’. Коли? Він не сказав. Бог є справедливий, Він є правдивий, просто прочитайте, що каже Його Слово”.

296 Саме це я й робив сьогодні — покладав руки на хворих. Отож, я вірю, що кожен з них уздоровиться. Я вірю, що кожен з них. Чи вірите й ви так само? Отож, вірте за цих страждених людей.

297 Тут є одна жіночка, мені слід немовби як і знати, я молився за неї минулого вечора, там у молитовній черзі. Як її прізвище?

Чемберс. . . Чемблесс. Якби в тієї жіночки життя—життя склалося нормальним чином, вона не страждала б, вона була б прекрасною жінкою, жодних сумнівів. А вона сидить зараз там, труситься. Приємний, хороший дух у тій дівчині. А вона сидить там, смикається *отак*. Ох, як це розриває мені серце. Як би я бажав. . . просто якби моє бажання!

298 Ось дитинка, жіночка сидить отут, тримає її. Її язичок звисає, її крихітне тільце страждає. Що якби це був мій малий Йосип? Що якби це був мій онучок Пол? Що якби то була Ребека, що сидить там ззаду, чи Сара? Що якби моя дружина Меда опинилася на місці міссіс Сімпсон? А якби Біллі Пол опинився на місці цього юнака, що сидить тут? А якби оця старенька, що сидить отут, була моєю матір'ю? Пам'ятайте, це чиясь дитина, чиясь сестра, чиясь донька і чийсь син. Розумієте? Я їхній брат, Він є нашим Спасителем. Все, що я можу зробити — це. . . та віра, що в мене є, підноситься за них. Це все, що я знаю.

299 Отож, Господь може показати мені видіння, Він міг би розповісти мені, що таке з кожним з них. Я можу довести це вам, розумієте, вам це відомо. Але це їх не зцілить. Це їх не зціляє. Ні, щось має зронитися в їхню середину, розумієте. І я надіюся. . .

300 Подібно як я міг би взяти кожного з вас та охристити вас в Ім'я Господа Ісуса Христа, це не відпустить ваші гріхи. Ні, ні! Ні, я не вірю у хрищення в Ім'я Ісуса Христа у воді задля відродження; я вірю, що Кров є відродженням, розумієте, не—не вода. Але, розумієте, я міг би охрищувати й охрищувати, але ви б тільки заходили сухим грішником, а виходили мокрим; розумієте, поки ви повністю не покаєтесь. *Покайтеся* і потім охристіться в Ім'я Ісуса Христа. Розумієте? І це є те, в чому в мене розходження з рухом тих, хто вірить у Єдиного Бога. Не хрищення задля відродження, ні; я вірю, що очищає саме Кров, не вода. Розумієте? *Покаяння*, і потім охриститися в Ім'я Ісуса Христа.

301 Тепер я підходжу до молитви. І ці люди значать для вас так само багато, як і для мене, і, можливо, навіть більше, якщо брати людські стосунки.

302 Тепер давайте—но об'єднаємося, всі разом, ваші руки у вірі і моя рука у вірі, зведуть руки Господа Ісуса, щоб покласти їх на цих бідолашних скалічених людей. Чи будете ви молитися разом зі мною?

303 [Порожнє місце на півці.—Ред.] Ті, хто з хусточками, що призначені для хворих та страждених, ви можете взяти їх одразу після служіння. Тепер допоможіть мені помолитися за оці ось, допоможете?

304 Боже, ми дякуємо Тобі, Господи, за те, що Ти вчинив цього вечора. Ми заздальгід дякуємо Тобі за зцілення кожної людини, що пройшла через чергу. Любий Боже, я молюся над цими хусточками, мабуть, для деяких, хто навіть не зміг приїхати на зібрання, і їхні рідні привезли хусточки. Біблія навчає нас, що з

Павлового тіла знімали хусточки та пояси. Отож, ті люди там у минулому, що жили у Твоїй присутності, вони бачили Тебе на вулиці, вони бачили Тебе у своєму зібранні, і вони бачили Твій той самий Дух на Павлові. І вони пізнали, що справа була не в тому мужі, то був Твій Дух, що володарював у його житті, бо ми бачимо, що Павло чинив ті самі речі, що чинив Ти.

³⁰⁵ І тепер, Господи, люди цього дня бачать того самого Бога, що живе у Своїй Церкві зі Своїм народом. І вони принесли ці хусточки, щоб відвезти їх звідси своїм рідним. Даруй це, Боже, щоб кожен з них зміцнів по-Твоєму. Ми не просимо, щоб було вчинено якусь певну річ якимось певним чином чи якогось певного роду; ми просто прохаємо: “Зціли їх, Отче, по-Своєму, як Сам знаєш”. Заради слави Божої, я підношу цю молитву віри над цим. В Ім’я Ісуса Христа. Амінь.

³⁰⁶ В мене був чудовий час спілкування навколо вашої віри, вашої присутності в Ісусі Христі. Це буде зібрання, яке надовго залишиться у моїй пам’яті стосовно того, що відбувалося: любов, співпраця, спілкування.

³⁰⁷ І тепер, допоки ми зустрінемося знову, нехай Бог Неба провадить вас. Той, Хто поставив зірки яскраво сяяти вночі, щоб освітлювати шлях, коли настає темрява, нехай Він освітлює вам шлях Зіркою Вифлеєму, щоб провадила вас до життя цілковитої віддачі в Його Слові — це моя молитва.

Доки зустрінемося, доки зустрінемося,
Доки зустрінемося біля ніг Ісуса;
Доки зустрінемося, доки зустрінемося,
Бог нехай буде з тобою, доки зустрінемося
знову.

³⁰⁸ Тепер давайте—но піднімося на ноги. *“Вірою дивлюся я!”* . . . ? . . . я . . . що ж, я зміню її. Я думаю, це непогано.

Вірою дивлюся я
На Відкупителя
Агнця Христа!
Ісусе, Спасе мій,
Весь гріх мій геть зніми,
Щоб я віднині був
Цілком Твоїм!

³⁰⁹ Тепер давайте потиснемо один одному руки, поки вони співатимуть.

Коли так важко йти
В темряві гіркоти,
Ти мій Провідник;
Темність на день зміни,
Сльози всі обітри,
Щоб з Твого шляху
Я не звернув.

310 Нині відчувається краще, чи не так?

На білосніжних крилах
Зсилає Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

Отож, на білосніжних крилах
Зсилає Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

311 Така наша завершальна проповідь для цієї кампанії.

На білосніжних крилах
Зсилає Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

312 Схилимо наші голови. По дорозі додому, коли колеса
воркотітимуть пісеньку, я надіюся, це...вам почується у
воркотінні колес, у гурчанні двигуна.

На білосніжних крилах
Зсилає Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

[Брат Брангам починає наспівувати приспів пісні.—Ред.]

...крилах
Зсилає Бог Свою любов,
Знак з висоти
На крилах голуба.

313 Зі схиленими головами, я передаю вас вашому...Братові
Ноелу.

НА КРИЛАХ БІЛОСНІЖНОГО ГОЛУБА UKR65-1128E

(On The Wings Of A Snow-White Dove)

Це Послання Брат Вілліам Марріон Брангам виклав у неділю ввечері 28 листопада 1965 року у Скинії Життя у Шрівпорті, штат Луїзіана, США. Було докладено всіх зусиль для точного переносу викладеного Послання з магнітофонної плівки на папір, надруковано без скорочень і розповсюджується *безкоштовно* видавництвом “Voice Of God Recordings”.

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним пожертвам віруючих.

Український переклад вперше опубліковано у 2005 році.

©2005 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org